

CURIERUL ADVENTIST

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii lui Hristos ■ Iunie 2009

**Natura ne aseamănă.
Educația ne deosebește!**

Sfaturi vechi și sfaturi noi

Nimic de adăugat, nimic de scos

Districte unite în misiune prin literatură

SUMAR

Editorial

- 3** **Îmi place să fac voia Ta**
Gabriel Dincă

Devoțional

- 4** **Valențele Providenței și responsabilitatea umană**
Mugurel Asaftei

Spiritual

- 6** **Sfaturi vechi și sfaturi noi**
Eduard Călugăru

Educație

- 8** **Natura ne aseamănă. Educația ne deosebește!**
Livia Manea

Misiune

- 11** **Districte unite în misiune prin literatură**

Din viața bisericii

- 14** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Muntenia**
Alina Badea

- 16** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Oltenia**
Adrian Neagu

- 18** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Banat**
Csergezan Erik

- 20** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Moldova**
Ruben Atomei

- 22** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Sud**
Iared Azamfirei

- 24** **Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Nord**
Alexandru Timiș

Din viața bisericii

- 26** **Nimic de adăugat, nimic de scos**
Remus Bența

Știri

28

Pagina copiilor

- 30** **Regele și adevărata noblețe**
Beatrice Lăpădat

De la inimă la inimă

- 31** **Alertă – aluatul fariseilor!**
Ion Buciuman

CURIERUL ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul nostru Isus Hristos, prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în revenirea Lui pe curând.

Anul LXXXVI, IUNIE 2009

Redactor-șef: Gabriel Dincă

Consultanți:

Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Părlitu, Paul Pauliuc, Daniel Delcea, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache

Colaboratori speciali:

Iacob Pop, Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Magyarosi Barna, Dinu Costin

Director: Iacob Pop

Corectură: Lavinia Goran

Grafică și tehnoredactare: Liliana Dincă

Adresa redacției:

Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.adventist.ro

Imprimare:

Tipografia Fast Print,
Str. Tepeș Vodă nr. 111, sect. 2
București, tel. 323 00 20; 323 48 95;
Fax. 323 00 40

ISSN 1220-6725

Îmi place să fac voia Ta

Rugăciunea este una dintre experiențele spirituale cele mai obișnuite pentru fiecare copil al lui Dumnezeu. Cu toate acestea, nu toate rugăciunile sunt ușor de făcut, ci, dimpotrivă, unele dintre ele sunt grele sau foarte grele. Dacă v-ar întreba cineva care a fost cea mai grea rugăciune pe care ați făcut-o, ce i-ați putea spune? Cum v-ați ruga dacă ați pierde tot ce aveți sau dacă ați fi în pericol să vă pierdeți chiar și viața? Cum v-ați ruga dacă ar trebui să faceți lucruri care v-ar aduce numai suferință și dezavantaje ome- nești? Cum v-ați ruga dacă Dumnezeu v-ar cere să faceți lucruri pe care nu le-ați dori? V-ar fi ușor să spuneți: „Facă-se voia Ta”?

Cuvântul lui Dumnezeu ne oferă multe exem- ple de rugăciuni grele, de aceea, în această ocazie, vă invit să reflectăm la acest subiect.

Gândiți-vă cât de ușor a fost pentru Iov să se roage: „Domnul a dat și Domnul a luat, binecu- vântuat fie numele Domnului” (Iov 1,21), la sfârșitul unui lung șir de informații dezastruoase, atât mate- riale, cât și sufletești. După ce a-i pierde aproape totul și după ce a-i primi vestea că toți copiii tăi au murit, ce rugăciune a-i înălța?

Ce rugăciune ai înălța după ce ai primi o mulțime de lovituri cu pietre și ai fi conștient că va trebui să primești în continuare, până vei muri? Poate că prima rugămintă ar fi: „Doamne, scapă-mă!” „Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dum- nezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu... Apoi a îngenunchat și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta.” (Faptele apostolilor 7,55.60)

Ce rugăciune a-i înălța dacă toți prietenii te-ar părăsi, iar cei pentru care tu ai fi dispus să faci totul pentru a-i salva te-ar pironi pe cruce și Dumnezeu ar îngădui să bei acest „pahar amar”? A-i putea să te rogi: „Facă-se voia Ta, nu voia mea”?

„Facă-se voia Ta”

Este ușor să ne rugăm „facă-se voia Ta”? Cât de mult sau cât de des ne-am rugat în felul acesta în ultima perioadă de timp? Deși toți dorim, teoretic, ca „voia lui Dumnezeu să se facă în viața noastră”, acest lucru nu este ușor, pentru că a împlini voia lui Dumnezeu înseamnă să renunți la controlul propriei vieți. Înseamnă să renunți la dorințele tale

și, în anumite situații, chiar să mergi pe un drum pe care n-ai dori sau să faci anumite lucruri pe care nu le-ai agreea. „Facă-se voia Ta”, uneori poate însemna acceptarea unor situații pe care nu le poți înțelege, care par absurde și de nesuportat, poate însemna suferință și durere, poate însemna pierderi greu de suportat, dar, cu toate acestea, este cel mai bun lucru pentru noi.

A spune și a trăi această rugăciune mică, dar profundă, înseamnă a trăi prin credință, înseamnă o predară totală față de voința lui Dumnezeu și o armonie deplină a vieții noastre cu voința lui Dumnezeu. Înseamnă a-I permite lui Dumne- zeu să-ți schimbe agenda ta oricând, după cum voiește El, fără să te anunțe în avans și fără să te deranjeze acest lucru. „Cererea: 'Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ' este o rugăciu- nea ca domnia răului pe pământul acesta să se sfârșească, păcatul să fie nimic pentru totdeauna și Împărăția dreptății să fie statornică. Atunci, pământul și cerul vor fi pline 'cu toată plăcerea bunătății Sale' (2 Tes. 1,11).” – Ellen White, *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 97

„Precum în cer, așa și pe pământ”

Dar cum este făcută voia lui Dumnezeu în cer? În cer, voia lui Dumnezeu este făcută cu plăcere întotdeauna și în totalitate. Ea este făcută fără rugăminți și fără murmurare, ci cu bucurie. „Voia lui Dumnezeu este exprimată prin preceptele Legii Sale sfinte, iar principiile acestei Legi sunt principiile Cerului. Cea mai înaltă cunoaștere la care pot ajunge îngerii este cunoașterea voinței lui Dumnezeu, iar îndeplinirea voinței Sale constituie slujirea cea mai înaltă în care se pot angaja cu toate puterile lor. Cu toate acestea, în ceruri nimeni nu slujește într-un spirit al legalismului. Când Satana s-a răzvrătit împotriva Legii lui Dumnezeu, ideea că ar exista o Lege era pentru îngeri ceva cu totul uimitor, ceva la care nici nu se gândiseră. Îngerii nu slujesc asemenea unor robi, ci asemenea unor fii. Între ei și creatorul lor există o unitate desăvâr- șită. Pentru îngeri, ascultarea nu este o corvoadă. Dragostea de Dumnezeu face ca slujirea lor să fie o bucurie. Tot așa, în fiecare suflet în care locuiește Hristos, Nădejdea slavei, sunt repetate neîncetat cuvintele Sale: 'Îmi place să fac voia Ta, Dumne- zeule, și Legea Ta este în adâncul inimii mele' (Ps. 40,8).” – *Ibidem*

Gabriel Dincă este redactorul-șef al revistei *Curierul Adventist*.

Valențele Providenței

și responsabilitatea umană

Dacă Geneza prezintă crearea lumii, Exodul descoperă crearea unui popor special. Chinurile nașterii și primii pași sunt prezentați cu destul interes în cea de-a doua carte a Bibliei.

Biruința asupra egiptenilor asupritori a fost sărbătorită cu toată participarea sufletească de care erau în stare israeliții. Trupurile moarte ale egiptenilor erau purtate de valuri într-o parte sau alta, ca semn al finalității celor care desconsideră, în mod inexplicabil, semnalele trimise de Dumnezeu. Cât de meritorie este această minune în dreptul evreilor, nu e greu de stabilit. În afară de faptul că au urmat niște comenzi stranii pentru ei, la care se adaugă și starea deznădăjduită în care se aflau, nu apare o mare implicare pentru cei mai mulți dintre ei.

De la experiența trecerii printre zidurile de apă, pasul următor este lipsa totală a apei. Într-o Marea Roșie și Canaan era un deșert destul de lung, un adevărat tur de forță pentru cei care au fost martori la minunile eliberării. Pe acest culoar se vor desfășura evenimente pe care cea mai iscusită intuiție nu le putea anticipa. De obicei se spune că speranța moare ultima. Dar nu de puține ori se poate constata că nădejdea este cea pe care o abandonăm mai întâi, iar apoi viața nu mai cuprinde nicio miză pentru care ar mai trebui trăită.

Două istorii diferite, rezultate similare

Egiptul nu însemna doar praz și usturoi sau carne, de care și-aduc aminte cu un amestec de bucurie și durere, ci și un cadru formator, un tipar care dădea contur ideii de națiune sau grup etnic. Trăirea evreilor în sânul acestui popor a însemnat o etapă necesară pentru formarea națiunii ebraice. Aici erau și avantaje reale. Viziunea ciclică asupra vieții eliminase teama stridentă de un viitor nesigur și riscant, iar presiunea egiptenilor creată în jurul lor i-a ajutat să-și dezvolte un puternic simț al identității colective. Pustiul este șansa alegerii între un spațiu comod material, dar incomod spiritual din care ieșise, și un cadru riscant material, dar mai elaborat și liber spiritual.

Dispariția egiptenilor schimbă cadrul dezvoltării pentru ei. În lipsa unei presiuni exterioare, poporul este amenințat cu dezmembrarea din interior.

Se poate vedea tendința naturală păcătoasă de a substitui întreaga lume intereselor noastre. De la cea mai mică vietate până la omul complex, fiecare crede că tot ceea ce există este în special pentru el. Când ceva nu-i mai convine sau nu mai rezonază cu interesele proprii, asta se traduce în mintea sa cu o degradare a echilibrului lumii întregi. Nevoile și interesele noastre cer afirmare universală. Din acest motiv, pacea și unitatea devin utopice.

Mugurel Asaftei este pastor în districtul Suceava, Conferința Moldova.

Fără un inamic exterior poporului, ar fi fost natural ca lucrurile să se înscriseră pe un făgaș pașnic și armonios. Un echilibru social și religios era de așteptat să caracterizeze binecuvântatul popor. Dar un simplu calcul aritmetic ne arată o realitate alterată de forțe obscure ce irump din interiorul poporului. Din peste șase sute de mii de oameni, n-au ajuns la capăt decât doi. Pentru restul, deșertul este un *vast cimitir*. Ceea ce marea devenise pentru egipteni, pustiu devine pentru evrei. Cele două istorii se aseamănă izbitor de mult în privința rezultatului final. Miracole au avut loc și în Egipt, în fața faraonului și a fiecărui egiptean, minuni au avut loc și în fața fiecărui evreu, rezultatul este același: moarte. Ideea de favoritism a fost îngropată sub nisipul deșertului, după cum fala celui mai important imperiu al vremii fusese măturată de apele Mării Roșii.

Încotro? O întrebare, dar câte răspunsuri?

Deșertul testează multe trăsături de caracter, eliberează multe toxine spirituale. Minunile nu au rezolvat problemele lor și niciodată ele nu pot înlocui credința și ascultarea simplă și sinceră de cerințe exprimate direct de Dumnezeu.

Dar, având în fața noastră istoria acelor vremuri, se naște o întrebare legitimă: Care este problema cea mai serioasă? Ajungem la una dintre problemele de căpătâi ale periplului nostru spiritual realizat pe urmele evreilor și care s-ar concretiza în *lipsa unui sens*. În pustie, orientarea chiar este o problemă. Parametrii ei de bază sunt direcția și mai ales sensul mișcării, a călătoriei. Or libertatea permite multiple valori ale sensului, iar efortul de a selecta valoarea corectă înfierbântă efortul spiritual. Altfel spus, câte sensuri permite deșertul, și dacă sunt mai multe care este sensul corect? Teoretic și geometric vorbind, un spațiu deschis permite o infinitate de sensuri. Totul se află în capacitatea de selecție.

În deșert nu apare trasată marginea unui drum. Drumul este ceva abstract, mai degrabă amplasat în mintea călătorului, decât o realitate concretă și exterioară. Ideea de drum capătă sens doar în perspectiva destinației.

Aici apare necesitatea intervenției divine. Aici este locul de întâlnire dintre voința divină și libertatea omului. Aceiași pustiu dovedește că poporul evreu

nu a trecut de etapa *Egipt* a dezvoltării sale, etapă esențială în formarea lor ca popor, fapt declarat de Cel care nu poate greși – Geneza 15,13: „Și Domnul a zis lui Avram: 'Să știi hotărât că sâmbânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi **rob** și o vor apăsa greu timp de patru sute de ani.'” Robia egipteană nu a însemnat o eroare istorică sau providențială, cum nici vânzarea lui Iosif și nici închisoarea lui n-au fost interpretate de el ca fiind greșeli în planul divin. Acest fapt este întărit și mai mult de o declarație a lui Ellen White în *Patriarhi și profeti*, p. 414: „Dorința lor de a se întoarce în țara robiei arată că sunt nevrednici de **libertate**.”

Să fi fost oare libertatea o robie mai aspră decât sistemul de opresiune egiptean? Uimitor paradox. Faptul că au reușit să treacă marea nu era, în fond, un merit al lor. Din acea experiență a fost asimilată mai degrabă dimensiunea miraculosului decât a sacrului. Iar pe lângă aceasta s-ar putea vorbi și de afirmarea unui profund simțământ de egoism. Dacă Dumnezeu a pus în acțiune puteri supranaturale pentru a-i elibera, în mintea lor se conturează ideea că ei trebuiau să fi fost totuși foarte importanți.

Chinuitoarea întrebare: De ce pe noi și nu pe alții?, care apare de fiecare dată când cineva este în vreun fel binecuvântat sau ales în vreo slujbă, nu le-a dat liniște. Împotriva acestui tip de gândire apare o afirmație care nu trebuia uitată și care trebuia să le aducă aminte de umila lor obârșie, de aceea a rămas consemnată – Deuteronom 7,7: „Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.”

Robia, un rău necesar?

Acest sindrom se va vedea mai târziu, copt în mentalitatea celor din generația Domnului Isus, raportat în evanghelii. Năzuința lor supremă era eliberarea de romani. Dorință legitimă în sine. Dar acest gând are istoria sa. Încă de pe vremea exodului, evreii și-au ales paradigme similare. Egiptenii erau considerați un impediment, apoi asirienii, babilonienii și pentru fiecare dintre aceste perioade era prevăzută câte o profeție specială. Eliberarea urma să aibă loc pe coordonate specifice pentru fiecare epocă în parte. Istoria iudaică este

profund marcată de aceste perioade de robie urmate de eliberări ce cuprindeau manifestări miraculoase ale puterii lui Dumnezeu.

Rugăciunea lui Daniel, prezentată în capitolul 9 din cartea cu același nume, ne arată că erau și oameni care au trăit în epoci diferite și care au înțeles rolul robiei. Desconsiderarea voinței divine, mai cu seamă cea voință inteligibilă și lesne de asimilat, avea ca urmare înjosirea poporului de către diferite puteri păgâne.

Revenind la vremurile noastre și privind în curtea proprie, nu putem să nu depistăm viruși similari care s-au adaptat noilor condiții. Dacă lucrare misionară se face doar pentru a mai diminua din conflictele interioare, urmarea firească este falimentul spiritual. Cât timp există un inamic simplu de identificat în exterior, relațiile din interior păreau a cunoaște un echilibru relativ.

Se poate observa că nu puțini sunt cei pentru care diferite fragmente profetice eclipsează întreaga escatologie. Un exemplu îl poate constitui aviditatea cu care se caută dovedirea existenței unor documente secrete privind decretul duminical. Îndreptățirea prin credință are un concurent redutabil, diferite teorii ale conspirației. Gânduri megalomane cuprind mințile unora până acolo încât ei capătă impresia că au devenit centrul de interes mondial! Criză financiară, religioasă sau de orice natură se învârtă în jurul lor.

În loc de o atentă cercetare a lucrării Duhului Sfânt în inimile noastre și a lucrării Domnului Hristos în Sanctuarul ceresc, tindem să devenim mai alertați de ceea ce se întâmplă la Vatican sau Washington sau cine mai știe prin ce oraș cu veleități hegemonice. Un spirit cu adevărat unificator, o atmosferă de pocăință reală, par visuri învechite ale unor profeti de demult. Dar când restul lumii se va opune celor „credincioși” și când doar o mică grupă va avea ca element distinctiv Sabatul, atunci se va afișa marea lor credință. Cum decretul are întârzieri de peste un veac, riscăm să ne deșirăm în fel și chip. Poate și din acest motiv călătoria poporului adventist a fost presărată cu multe cruci, poate chiar cu prea multe. Iar până la sfârșitul vieții riscăm să ne obișnuim să încasăm eșecuri lamentabile, colectiv și individual deopotrivă.

Eduard Călugăru este trezorerul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste din România.

In această primăvară au avut loc alegeri la nivelul Uniunii și al Conferințelor din țara noastră. Ca rezultat, am putut constata că un număr mare de oameni noi, mai tineri, au fost chemați să slujească. Ce am putea să le oferim la început de drum? Poate că cel mai ușor este să le dăm sfaturi. Aici ne pricepem cu toții. Însă doar „sfaturile Domnului dăinuie pe vecie” (Psalmi 33,11). De aceea, am căutat povață la El. Și am ales din Spiritul Profetic mai multe sfaturi care sunt potrivite atât pentru cei mai tineri, cât și pentru cei cu o experiență bogată, atât pentru cei din poziții de răspundere, cât și pentru întreaga familie a bisericii, atât pentru cei de la Uniune și Conferințe, cât și pentru cei de la instituțiile pe care le avem și pentru cei din comitetele comunităților locale. Sfaturi, dar nu simple vorbe! Ci îndemnuri cu greutate veșnică.

„Membrii familiei să nu uite, când se adună în jurul altarului familial, să se roage pentru bărbații din poziții de răspundere în lucrarea lui Dumnezeu.” (MS 93, 1901) Ellen White, *Îndrumarea copilului*, p. 408.

„Sunt inspirată de către Domnul să spun că poziția nu dă niciodată omului har și nici nu îl face neprihănit. Frica de Domnul este începutul înțelepciunii. Unii oameni, cărora li s-au încredințat poziții de răspundere, susțin ideea că poziția este pentru înălțarea eului. Niciun administrator să nu creadă că mintea tuturor oamenilor trebuie să fie supusă lui, că viața tuturor trebuie să fie supusă voii lui și că toate metodele trebuie să fie lăsate deoparte în favoarea metodelor sale.” (MS 154, 1902) Idem, *Lucrarea misionară medicală*, p. 226.

„Cei care ocupă poziții de răspundere la birou sunt în pericolul de a se ridica mai presus de lucrare și de a pierde acea atitudine de umilință a minții și simplitatea care a caracterizat lucrarea până acum.” (*Mărturii*, vol. 1, p. 601)

„Cei care dețin poziții de răspundere în biserică pot să aibă defecte în comun cu alții și pot greși în hotărârile lor; dar, cu toate acestea, biserica lui Hristos de pe pământ le-a dat o autoritate care nu poate fi disprețuită.” (*Mărturii*, vol. 4, p. 20)

„Cât de mulți bărbați, cu mari daruri naturale și cunoștințe înalte, n-au reușit când au fost puși în poziții de răspundere, în timp ce aceia cu un intelect mai slab, care trăiesc într-un mediu mai puțin favorabil, au avut un succes minunat. Secretul a constat în faptul că cei dintâi s-au încrezut în ei înșiși, în timp ce cei de pe urmă s-au unit cu Cel care este minunat la sfat și puternic în lucrare pentru a împlini ceea ce vrea El.” (*Mărturii*, vol. 4, p. 566)

„Așezarea unor oameni în poziții de răspundere la Conferințe nu face din ei niște dumnezei. Nimeni nu are suficientă înțelepciune pentru a lucra fără a se sfătuî. Oamenii trebuie să se consulte cu frații lor, să se sfătuiască împreună, să se roage împreună și să facă planuri împreună pentru înaintarea lucrării. Lucrătorii să ingenucheze împreună și să se roage lui Dumnezeu, cerându-I să-i călăuzească.” (*Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 548)

„Cei care simt că lucrarea lor nu este apreciată și care râvnesc o poziție de răspundere mai mare să ia aminte că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din pustie nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El coboară pe unul și înalță

Sfaturi și sfaturi

pe altul' (Psalmi 75,6.7). Fiecare om își are locul său în planul veșnic al Cerului. Dacă vom ocupa sau nu locul acela, depinde de credințioșia noastră când conlucrăm cu Dumnezeu." (*Divina vindecare*, p. 459)

„Mulți nu devin ceea ce ar putea deveni, pentru că nu descătușează puterea care este în ei. Nu se prind de tăria divină așa cum ar putea s-o facă. Mulți se abat de la linia în care ar putea obține un succes deplin. Căutând o onoare mai mare sau o sarcină mai plăcută, ei încearcă ceva pentru care nu sunt pregătiți. Mulți oameni, ale căror talente sunt menite unei alte chemări, se ambiționează să îmbrățișeze o profesie; iar persoana care ar fi avut succes ca fermier, meșteșugar sau infirmieră ocupă în mod nepotrivit funcția de pastor, avocat sau medic. Și iarăși, sunt alții care ar fi putut ocupa o poziție de răspundere, dar care, din lipsa energiei, dăruirii sau perseverenței se mulțumesc cu un loc mai ușor.” (*Educație*, p. 211)

„Nimeni nu ar trebui înălțat vreodată în vreo poziție de răspundere doar pentru că el dorește acest lucru. Trebuie aleși doar cei care sunt calificați pentru funcția respectivă. Cei care trebuie să poarte răspundere trebuie puși la probă mai întâi, să dea dovadă că nu sunt afectați de gelozie, că nu au antipatii față de unul sau altul, în timp ce au câțiva prieteni favoriți și nu țin cont de alții.” (*Mărturii*, vol. 1, p. 582)

„Acesta este un timp când fiecare om dintr-o poziție de răspundere și fiecare membru al bisericii ar trebui să aducă fiecare ramură a lucrării sale în strânsă armonie cu învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu. Prin vigilență neobosită, prin rugăciune calduroasă, prin cuvinte și fapte creștinești, trebuie să arătăm lumii ce dorește Dumnezeu să fie biserica Sa.” (*Mărturii*, vol. 9, p. 151)

„Acea care acceptă o poziție de răspundere în lucrarea lui Dumnezeu ar trebui să-și aducă întotdeauna aminte că, împreună cu chemarea la această lucrare, Dumnezeu i-a chemat de asemenea și să umble cu băgare de seamă înaintea Lui și înaintea semenilor lor. În loc de a considera că este dator lor de a ordona, de a dicta și de a porunci, ei ar trebui să-și dea seama că ei înșiși ar trebui să fie învățați.” (*Mărturii*, vol. 9, p. 233)

vechi noi

Să ne cunoaștem familia adventistă...

Argentina este a opta țară ca mărime de pe glob. Așezată în America de Sud, cu un teritoriu de peste 2.780.000 km², ocupă aproape toată partea de sud a continentului. Distanța dintre nordul și sudul țării este de 3.330 km, ceea ce se reflectă și în diversitatea climei, a faunei și a reliefului, aici întâlnindu-se cel mai înalt masiv din Emisfera Sudică – Aconcagua, 6.960 m altitudine. Pampasul este imensa câmpie din centrul țării unde este grupată majoritatea populației, iar între Oceanul Atlantic și munții Anzi se întinde platoul uscat al Patagoniei. Religia predominantă este cea catolică venită odată cu ocupația spaniolă, în secolul al XVI-lea.

În anul 1816, Manuel Belgrano a tipărit în Anglia cartea preotului iezuit Manuel Lacunza, despre a doua venire a Domnului Isus, și a răspândit-o în Argentina. Francisco Ramos Mexia după ce a citit-o a fost convins de acest adevăr și, ulterior, a început să păzească Sabatul. Până în anul 1886 erau deja două grupuri de păzitori ai Sabatului în Argentina, ambele grupuri fiind botezate, în 1896, în Biserica Adventistă de către Jean Vuilleumier.

Primii misionari adventiști au fost emigranți germani care, întorcându-se din Rusia, au inaugurat în anul 1890 prima Școală de Sabat de aici. Lucrarea de colportaj a început în anul 1891, iar cinci ani mai târziu s-a ținut prima adunare de corturi. În anul 1900 erau deja 367 de membri. Primul colegiu adventist s-a deschis încă din 1899, iar primul sanatoriu 9 ani mai târziu.

Astăzi, în Argentina sunt aproape 100.000 de membri care se închină în peste 800 de biserici și grupe. Tot aici este cea mai mare universitate adventistă din America de Sud, cu aproape 5.000 de studenți. Clinica adventistă din Buenos Aires tratează, anual, peste 70.000 de pacienți. Raportul statistic consemnează, pe lângă celelalte școli și sanatorii, și o fabrică de alimente sănătoase cu 686 de angajați.

Minunea propovăduirii Evangheliei le dă curaj și speranță membrilor de aici și face posibilă creșterea bisericii într-o lume tot mai secularizată.

Adrian Neagu, pastor, Conferința Oltenia

Elevii de la Școala „Mihai Ionescu” sunt încărcăți de daruri pentru copiii bolnivi de leucemie de la Spitalul Fundeni

Livia Manea este directoarea Școlii Generale Adventiste „Mihai Ionescu”, București.

Natura ne aseamănă.

Nu știi dacă vă mai aduceți aminte de mine...
 – Sigur, ați avut o fetiță la grupa pregătitoare, anul trecut, la noi în grădiniță!
 – Da, așa e, vă amintiți?
 – Cum să nu, cred că am avut odată o discuție despre Biserica Adventistă și v-am dat și o carte.
 – Da, din păcate nu am citit-o, dar o voi citi. Vreau să vă spun că soțul meu nu a fost de acord să o înscriem aici, la școală, pentru că avem o școală foarte aproape. Dar fetița mea este cel mai apreciat copil din clasă. Doamna învățătoare spune că nu are un alt elev atât de responsabil, care să împartă cu ceilalți ceea ce are, să îi ajute pe cei mai slabi și să dovedească cunoștințe atât de diverse. Suntem încântați de ce ați realizat aici.

– De aceea suntem aici, ca să îi ajutăm pe copiii să-și formeze caractere frumoase, pentru orice loc în care vor merge.

– Am venit să vă rog să îl primiți pe băiețelul meu la grupa mică, pentru anul școlar următor. Nu pot accepta să meargă la o altfel de grădiniță, deși soțul meu ar prefera la una de stat. Vreau neapărat să îl formați și pe el așa cum este surioara lui.

– Îmi pare rău că nu avem loc pentru anul următor, dar vă pot recomanda o altă grădiniță, tot adventistă, nu foarte departe de aici. Veți fi mulțumită de ce veți găsi acolo!

După câteva minute, doamna pleacă cu adresa celeilalte grădinițe, iar după o zi, merge și înscrie copilul acolo.

Iată câteva întrebări pe care mi le-am pus și al căror răspuns capătă pentru mine semnificații diferite odată cu trecerea timpului.

1. Ce rost are să cheltuim din banii bisericii pentru copiii ai căror părinți nu agreează biserica noastră, ci doar beneficiază de niște servicii de calitate, la prețuri mici, în comparație cu alte grădinițe/școli particulare din oraș? La această întrebare, răspunsul se află în povestirea anterioară.

2. Cât este de periculoasă pentru copiii adventiști influența copiilor care vin din familii nereligioase și au un bagaj de cuvinte, gesturi, atitudini care uneori ne sperie?

3. Cum poți găsi de fiecare dată echilibrul dintre dreptate și dragoste în disciplinare și evaluare?

Alexandra

nu o putem primi cu limbajul acesta; aici copiii sunt cuminți, iar părinții au pretenții... După rugăciune și discuții, am decis să o primim, și Dumnezeu le-a dat multă înțelepciune celor ce au luptat cu pornirile ei rele.

Cel mai frumos lucru într-o școală este să observi schimbarea într-un copil, aparent nepromițător, obținută cu multă răbdare de toți cei care se ocupă de educația lui. Cât despre influența rea asupra celorlalți, slavă lui Dumnezeu pentru că El pune în copii hotărârea de a fi exemple bune pentru cei care trebuie să se schimbe și dorința de a fi pe placul doamnei care îi învață lucruri frumoase.

„În mare măsură, caracterul este format în anii timpurii ai vieții. Obiceiurile fixate atunci au mai multă influență decât orice înzestrare naturală în formarea oamenilor, fie ca uriași ai inteligenței, fie ca pitici; pentru că și cele mai mari talente pot, prin obiceiuri rele, degenera.”²²

Printre cei peste 200 de copii din școală, sunt câțiva care zilnic ne amintesc de nevoia de rugăciune și ne arată cât de neputincioși suntem în fața problemelor pe care le creează, cu toate regulile pe care le-am inventat sau preluat. Îngăduința unui cadru didactic poate merge foarte departe, dar spiritul de dreptate al copiilor este uneori mai puternic; dorința lor de a vedea corectitudine în modul în care soluționăm problemele, ne face să fim de multe ori copleșiți de răspunderea asumată.

Cel mai frumos lucru într-o școală este să observi schimbarea într-un copil, aparent nepromițător, obținută cu multă răbdare de toți cei care se ocupă de educația lui.

Educația ne deosebește!¹

4. Cât de departe trebuie să mergem cu manifestarea religioasă, astfel încât să nu fim învinuiți că lezăm libertatea de alegere a copiilor?

5. Ce rămâne în acești copii din toată experiența trăită timp de 3 ani de grădiniță și 8 ani de școală adventistă?

„Știi ce a făcut Alexandra azi?” îmi spune supraveghetora de după-amiază. „Când o colegă i-a luat caietul pe care desena, i-a spus: *Ești o proastă!* după care, tot ea, a făcut ochii mari, a pus mâna la gură și i-a zis: *Te rog să mă ierți ca ți-am spus așa!* Apoi, a venit la mine cu lacrimi în ochi și mi-a spus: *Vă rog doamna, iertați-mă, că am spus așa. Îmi pare rău!*”

Alexandra vine dintr-o familie nereligioasă, a cărei mamă, florăreasă, a venit într-o săptămână, de mai multe ori, cu rugămintea de a-i primi fetița în grădiniță. Argumentul ei era: „Ce educație să îi dau eu, la taraba de flori, vă rog, ajutați-mă să fac om din ea!” Eu motivam respingerea astfel: „Nu avem locuri și

– Doamnă, cât mai trebuie să mai suportăm? Câte șanse vreți să îi mai dați? De ce nu îi spuneți să plece, dacă nu vrea să se schimbe? sunt vocile elevilor dintr-o clasă care dezaproabă comportamentul colegului lor, comportament care se încadrează, conform regulamentului intern, la „abateri foarte grave”.

– Credeți că i-am dat prea multe șanse? Considerați că n-a învățat nimic din ele? ... Dar voi îl mai iubiți? Cine se mai roagă pentru el? Cum l-ați ajutat să se schimbe?

Plec din clasă cu povara unei misiuni foarte grele, pe care am încercat să o împart cu copiii, poate și din dorința de a înțelege exact nivelul problemei din acea clasă.

E un copil cu un suflet atât de trist din pricina divorțului părinților lui, iar mama, adventistă fiind, plânge și se roagă pentru el; noi, de asemenea, ne rugăm zilnic pentru el și pentru alți câțiva care au diferite probleme.

Dacă pentru a renunța la un copil din afara bisericii, cu mare potențial de „lider spre rău”, ne-a trebuit mult timp de

sfat și rugăciune, dându-i transferul cu lacrimi în ochi, cu atât mai mult, ce vom face pentru cei din Casa lui Dumnezeu? Vom avea în vedere contextul în care fiecare copil acționează și vom căuta căile de manifestare cele mai potrivite, pentru ca toți copiii să se simtă valoroși, prețuiți și necesari în viața școlii.

Lecție deschisă la religie, cu clasa a V-a. După ce pastorul invitat expune subiectul, elevii încep să pună întrebări, din ce în ce mai multe și mai grele.

– Ce se va întâmpla la venirea Domnului cu noi, ortodocșii?

Eleva nu se regăsise în cei care fuseseră descriși. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru inspirația dată pastorului de a răspunde:

– Toți cei cu inima curată, care Îl iubesc pe Dumnezeu, vor avea înaintea ocazia să se predea lui Hristos și să accepte harul Său mântuitor.

Am văzut atunci o bucurie pe care numai un copil cu inima curată o poate exprima! Am înțeles că nu trebuie să ne temem de a le spune adevăruri mari copiilor, chiar dacă acestea contrazic ceea ce ei știu de acasă. Misiunea noastră trece dincolo de a-L face cunoscut și iubit pe Hristos, până la explicarea așteptărilor pe care El le are de la fiecare.

„În copilărie, mintea este impresionată și modelată cu ușurință și atunci este timpul ca fetele și băieții să fie învățați să-L iubească și să-L onoreze pe Dumnezeu.”³

Școala, ca orice altă instituție a bisericii, a fost creată din necesitatea unei slujiri; în acest caz, slujirea copiilor pentru a-și forma caractere demne, devenind lumini pentru cei din jurul lor. Dacă suntem aici, ca angajați, este pentru că Dumnezeu ne-a făcut acest dar și îl prețuim, străduindu-ne să îi ajutăm pe copii în crearea unei identități care să fie afirmată cu mult curaj după ce vor părăsi școala.

Ei nu știu, dar mi-au făcut o mare bucurie când i-am auzit vorbind. Se pregăteau pentru festivalul școlii. Când au luat la rând toate opțiunile posibile, deși le era greu să se hotărască – la clasa a VIII-a orice decizie e greu de luat – i-am auzit spunând: „Să facem ceva prin care să arătăm dragostea față de Isus; să-I cântăm un cântec special numai noi sau să găsim ceva în Biblie...”

O clasă de 11 elevi a 6 religii! Până la urmă au și cântat, dar au realizat o scenetă prin care au scos în evidență puterea lui Hristos de a-l salva pe cel căzut în păcat. Au lucrat în echipă, s-au susținut, s-au prețuit, le-au mulțumit profesorilor și mulți au regretat că nu pot continua liceul tot aici.

Cu gândul la ei și la alții, la fel de minunați, cred că prin școala adventistă se pune o amprentă de neșters în sufletul copiilor. Dacă uneori e dificil să găsim rezolvări la probleme, dacă alteori e greu să le transmitem valori, continuăm să ne rugăm cu ei în fiecare dimineață, să le vorbim despre Dumnezeu, să lucrăm cu ei pentru binele altora, să-i motivăm în fiecare zi să fie mai buni. Privim la ei și vedem niște favorizați care au ocazia să învețe în această școală, în care ei simt că sunt importanți.

Copiii au strâns bani în pușculițe pentru a le duce cadouri copiilor bolnavi de leucemie de la Spitalul Fundeni

Ne bucurăm pentru rezultatele bune obținute la testările naționale, care confirmă faptul că și educația formală are un loc important. Așteptăm posibilitatea legală de a interveni în curriculum pentru a-l curăța de informații inutile și a-l îmbogăți cu valori pe care alte școli adventiste din lume le practică.

„Adevărata educație este o podoabă în vremuri de prosperitate și un refugiu în vremuri de restriște!” (Aristotel)

În dorința de a scrie ceva ușor de citit și înțeles, am ales să vă împărtășesc câte ceva din viața școlii noastre, loc în care nu avem mereu răspunsuri pe măsura întrebărilor și soluții pe măsura provocărilor. Dacă am reușit să răspund măcar la o întrebare, pe care cineva și-a pus-o, atunci, consider că mi-am îndeplinit misiunea.

Cu respect pentru fiecare copil a cărei educație este pusă în mâinile noastre pentru o vreme,

Livia Manea

www.mionescu.intercer.org

¹ Confucius

² Ellen White, *Sfaturi pentru sănătate*, p. 112, 113.

³ *Idem*, *Manuscrise*, p. 115, 1903.

Districte unite în misiune prin literatură

Comunitățile din județul Buzău au cunoscut, în ultima vreme, o creștere a implicării membrilor în acțiuni misionare. Conștientizarea importanței lucrării prin literatură determină din ce în ce mai multe persoane să se implice în distribuirea Cărții anului.

Pentru a fi eficienți în a oferi o carte la fiecare casă, ne-am propus să ne unim eforturile, astfel încât la fiecare acțiune participă membrii din 2, 3 sau chiar 4 districte pastorale. Aceasta determină o apropiere a fraților și surorilor din diferite localități și oferă încurajare, având în vedere că 50, 80 sau 100 de oameni, organizați precum o oaste care pornește la luptă, merg în grupe de câte doi să ofere Cuvântul vieții semenilor lor.

Ziua Colporteurului din 11 aprilie 2009

Cu această ocazie, la Casa de Cultură din Buzău s-a organizat Ziua Misiunii prin Literatură, o sărbătoare menită să motiveze și să ofere satisfacția implicării în această lucrare.

Prima parte a programului, cea de motivare și încurajare, a fost susținută de pastorii celor trei districte din Buzău: Danubian Modoran, Daniel Bugean și Cezar Spătăreanu, alături de cei doi invitați: fr. Georget Pirlitu, președintele Conferinței Muntenia, și fr. Mihai Goran, coordonatorul lucrării de colportaj. A urmat partea practică – 200 de persoane au distribuit timp de aproximativ două ore 3.400 de cărți *Lumea noastră, încotro?* în cartierul Micro XIV, iar copiii au împărțit mesajul Evangheliei în Parcul Crâng. Serviciul divin de după-amiază le-a oferit participanților bucuria împărtășirii de experiențe personale, care i-au motivat pe mulți să-și ia noi angajamente pentru continuarea acestei lucrări.

Nu în ultimul rând, este demn de menționat cazul soriei Maria Stoica, botezată de aproximativ două luni în comunitatea Buzău – Mioriței, care la vârsta de 72 de ani, având un picior amputat, participă la fiecare ocazie de oferire a Cărții anului prin diferite localități, fiind un factor motivator pentru ceilalți.

pastor Daniel Bugean

Comori în ceruri

În Biserica Adventistă din Odorheiu-Secuiesc, în data de 10 aprilie 2009, după ce am vizionat DVD-ul „O carte pentru fiecare casă”, le-am spus fraților din comunitate că e timpul ca și noi să ne facem partea și am propus comitetului ca din fondul comunității să dăm jumătate pentru Cartea anului, dar nu trebuie chiar acum, să ne gândim și, la următorul comitet, vom decide. La plecare, a venit la mine prim-diaconul și a spus:

– Să nu vă atingeți de banii comunității! Eu o să plătesc toate cărțile pe care le-ați adus.

– Dar frate, știi câte am adus?

– Câte?

– 8.000 de cărți.

– Plătesc eu tot, în două săptămâni vă dau banii.

– Domnul să-ți dea de 10 ori mai mult.

Am fost atât de fericit, încât abia am reușit să adorm în seara aceea. În ziua următoare, am vizitat Biserica din Miercurea Ciuc, prim-diaconul m-a invitat la masă și acolo, la un moment dat, mi-a spus:

– Aseară am vizionat împreună cu frații din comunitate DVD-ul, după ce am venit acasă, am discutat cu soția și am spus că dintre cele 3 mașini, vindem una și vom lua 10.000 de cărți, ca să avem din belșug ce să distribuim cu comunitatea.

– Domnul să vă dea de 10 ori mai mult. O să mă rog ca să puteți vinde mașina.

– Noi întotdeauna am vândut bine mașinile.

L-am lăudat pe Dumnezeu! Districtul meu numără aproximativ 100 de membri și mă îngrijoram de unde o să am bani ca să plătesc cele 8.000 de cărți, iar El avea deja banii pregătiți pentru 18.000. „Cine seamănă mult, va secera mult!” E timpul „să ne adunăm comori în ceruri”.

pastor Szász-Cserei Géza

Lumină pentru sudul Constanței

Pornind dintr-o inițiativă laică, în luna iunie 2008, un mic număr de frați din cele două Biserici din Constanța – Speranța și Viile Noi – au început un proiect misionar numit: **O carte pentru fiecare casă din județul Constanța**. Duminică de duminică, cu mare bucurie, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, întăriți prin rugăciune și înarmați cu Biblie, cărți și CD-uri, coordonați de

fratele Ciurea George, plecau la cei pierduți în valuri de păcat din satele apropiate orașului.

În luna septembrie 2008, împreună cu pastorul Gabriel Kadar, am luat inițiativa de a întocmi harta misionară a județului Constanța. După finalizare, planul a fost prezentat celor 7 pastori de pe teritoriul județului, pentru a putea fi înfățișat ulterior bisericilor păstorite și pentru a se putea delimita zonele misionare.

Săptămânile au trecut, cărțile s-au înmulțit și vestea a ajuns la urechile altora care au primit chemarea. În doar câteva luni și alți lucrători din bisericile Dumbrava Roșie, Bărăganu, Năvodari, Corbu, Topraisar, Mangalia, Chirnojeni și Pecineaga au ieșit, alăturându-se mișcării.

La ora actuală, aproximativ 90% din zona rurală a județului a fost străbătută. Îl lăudăm pe Dumnezeu pentru experiențele și persoanele deosebite pe care le-am întâlnit. Mare ne-a fost bucuria când un rod al Domnului – un păstor al fraților noștri pentecostali – și-a exprimat dorința de a merge împreună cu noi în lucrare.

Mergând din sat în sat, au putut fi observate ușor nevoile, drept pentru care s-au organizat 4 echipe din „linia a doua” care sprijineau lucrarea: Grupele de rugăciune, Clubul ADRA, Atelier Tabita și, nu în ultimul rând, Prietenii Bibliei.

Grupele de rugăciune – „Respirăm pentru suflet!” După sfatul inspirat bătrânii au o lucrare importantă de făcut. Organizându-se pe grupe sau la biserică

și susțineau prin rugăciuni pe cei ce se găseau în lucrare.

Clubul ADRA – „Este mai fericit să dai decât să primești!” Săptămânal, echipe sociale coordonate de Azanfirei Daniel, din Biserica Viile Noi – Constanța, merg și susțin cazurile sociale grave prin alimente, haine și consiliere. De asemenea, familiile nevoiașe au primit capre, iar altora, în colaborare cu ADRA România și primăriile locale, li se vor construi locuințe noi.

Atelier Tabita – „Prin mâna mea descopăr bucuria ta!” Coordonați de Vladu Veronica, din Biserica Viile Noi, un număr de 30 surori, de toate vârstele, săptămânal pășesc pragul atelierului de croitorie amenajat și utilat în depindețele Bisericii Viile Noi. Zeci de treninguri, hanorace, pijamale și tricouri le-au fost oferite copiilor nevoiași din orfelinate, dar și persoanelor nevoiașe întâlnite în lucrare.

Prietenii Bibliei – Sola Scriptura! Zeci de persoane pregătite de Îngerul Domnului și-au exprimat dorința urgentă de a studia din Scriptură, iar altele au înțeles importanța poruncilor lui Dumnezeu și L-au acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.

Lăsându-ne la dispoziția Duhului Sfânt, în luna noiembrie a anului 2008 un alt plan înălțător a fost pus în fața noastră: misiunea în orașul Constanța. Urmându-se aceleași etape, astăzi, după șase luni, ne bucurăm de rezultatele lucrării în colaborare cu Duhul Domnului.

pastor Robert Georgescu

O hartă unică!

Undeva, într-un loc vizibil în sediul „Sola Scriptura” din Târgoviște, se află afișată o hartă a județului Dâmbovița. Nu este una obișnuită. Este chiar unică. Prin ce? Prin faptul că ea reflectă modul în care pastorii împreună cu membrii districtelor din acest județ au înțeles chemarea și trimiterea: „Mergeți!”

De ceva timp, conștientizarea importanței acestei lucrări a „Cuvântului întrupat” prin tipărituri, precum și a semnelor care prevestesc faptul că „vremea este aproape” ne-a încurajat să investim și să ne investim în lucrarea de răspândire a literaturii. S-a făcut un plan conform căruia fiecărui district îi aparține o anumită zonă din județ și, în mod sistematic, localitate cu localitate și casă cu casă aveau să fie abordate și binecuvântate prin posibilitatea prezentării Cuvântului lui Dumnezeu. După plan, a urmat acțiunea. De-a dreptul impresionant a fost răspunsul comunităților care, duminică după duminică, s-au întâlnit și cu mic cu mare au plecat cu cărțile în mâini și cu bucuria în suflet, pentru a duce Vestea Bună mai departe. Districtele care au terminat de împărțit cărți în zona repartizată lor au venit în ajutorul celorlalte și, în felul acesta, părtașia slujirii a consolidat relațiile frățesti. Orașul Târgoviște a reprezentat o provocare deosebită pentru finalizarea lucrării de aici, nefiind suficiente cele câteva ocazii de „mobilizare generală”. Așa că lucrarea continuă Sabat de Sabat, când, după masa spirituală de dimineață, frații și surorile servesc împreună pachetul adus de acasă și apoi merg să împartă „hrana” mai departe.

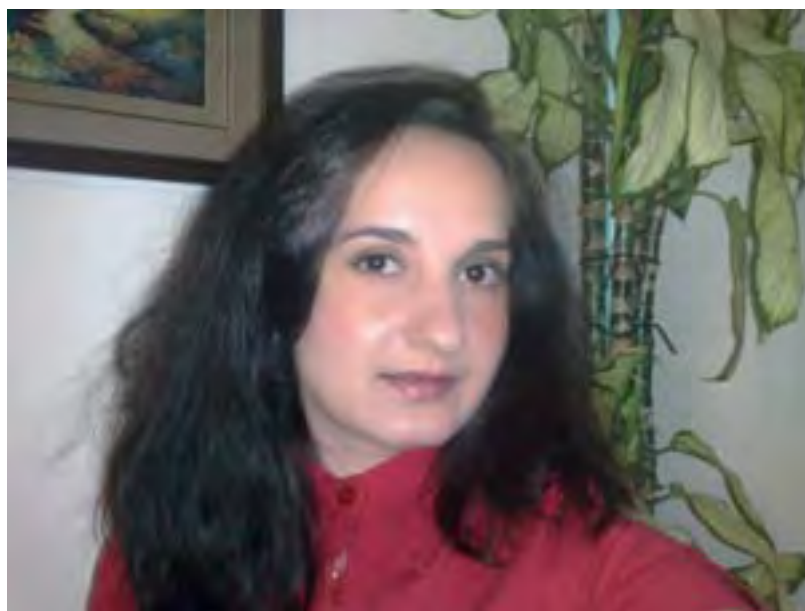
Dacă nu ați înțeles încă de ce harta din sediul „Sola Scriptura” este unică, vă voi spune. Pe harta aceea sunt bifate una după alta toate localitățile „semănate”. Iar numărul celor ce așteaptă încă „sămânța” este asemănător cu cel al clipelor de har – puține, foarte puține!

pastor Robert Mandache

Cartea anului 2009 aduce roade pentru Dumnezeu

Împreună cu Bisericele Militari și Cuza Vodă din București, pe care le păstoresc, am primit cu un deosebit entuziasm ideea de a ne implica în răspândirea Cărții anului.

În anii trecuți s-au distribuit în biserici un număr de aproximativ 15.000 de cărți, astfel încât fiecare membru

dispus le-a putut oferi cartea prietenilor din cercul de influență. Am avut ca țintă și zona din jurul bisericilor noastre, de aceea ne-am mobilizat și am mers în piețe, parcuri și marile centre comerciale din apropiere, împărțindu-le oamenilor „predicatorii tăcuți”.

Ne-a încurajat deschiderea pe care am găsit-o în fiecare loc unde am fost și, ca urmare, anul acesta ne-am gândit să comandăm un număr mai mare – 30.000 de cărți *Lumea noastră, încotro?*, deoarece am hotărât să mergem concomitent și în câteva zone rurale unde, din poartă în poartă, să împărțim această carte.

Ceea ce ne-a dat, în ultimele două săptămâni, un avânt și mai mare a fost experiența unei tinere fete venită în Biserica Militari, în urma studierii Cărții anului 2009. Am rugat-o să își scrie în câteva rânduri experiența ei cu Dumnezeu și iată ce mărturisire ne-a făcut:

„Numele meu este Valentina, am 22 de ani și de aproximativ 3 luni de zile m-am hotărât să-L urmez pe Domnul nostru Isus Hristos! Cum m-am decis? Iată: În urmă cu trei luni, mama mea mi-a oferit o carte numită *Lumea noastră, încotro?*; cineva i-o oferise într-o farmacie. Titlul era destul de atrăgător, așa că am luat-o și am citit-o! Am rămas foarte impresionată și destul de marcată..., mă regăseam în multe dintre acele povestiri! Nu aparțineam de nicio biserică, deși familia mea aparține de Biserica Pentecostală de mult timp, dar eu nu îmbrățișasem nicio religie; eram cumva neutră, deși credeam în Dumnezeu.

Am căutat pe internet numele autorului cărții – Alejandro Bullon – și așa am aflat că aparține de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Cunoscând limba spaniolă, am ascultat multe dintre predicile acestui pastor și eram din ce în ce mai convinsă că trebuie să fac ceva în viața mea. Aveam nevoie de o schimbare pe care numai Domnul nostru Isus o poate face!

Într-o minunată zi de Sabat, am căutat Biserica Adventistă din zona Militari, zona în care stau, și bunul Dumnezeu m-a ajutat să o găsesc!

Astăzi, deja studiez Biblia în această biserică și aștept să primesc botezul!

Îmi doresc și sper ca experiența mea să îi încurajeze pe cei implicați în această lucrare și să ajute în continuare cât mai multe suflete să se întoarcă la Dumnezeu!

Domnul nostru Isus să fie lăudat și să-i binecuvânteze pe frații noștri care au pornit această campanie de evanghelizare cu această carte numită *Cartea anului!*”

Ce bun este Dumnezeu, pentru că ne oferă astfel de experiențe încurajatoare!

Valentina mi-a mărturisit personal ceva care m-a impresionat foarte mult: „În timpul săptămânii abia aștept să vină iar Sabatul pentru a putea veni aici!”

Nu putem decât să-I dăm slavă lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut și să-I cerem putere în continuare să mergem mai departe, cu mult curaj, în lucrarea Lui.

pastor Sorin Goleanu

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Muntenia

E 26 aprilie, ziua alegerilor pentru Conferința Muntenia. În drum spre Cernica, avem în față o mașină în care este un frate și prieten, laic, la fel ca noi. În oglinda lui retrovizoare i se văd ochii și fruntea puțin încruntată a preocupare.

Mă întreb ce gânduri vor fi având ceilalți care se îndreaptă spre locul acesta. Oare câți, în afară de delegați și de invitați, s-au rugat în mod special în dimineața aceasta pentru lucrările de azi? Cum așteaptă și cum privește Cerul pregătirile, inimile, gândurile și rugăciunile noastre, câți îngeri sunt lângă noi, nevăzuți?

Am ajuns. Sala e aproape plină. Oare câți participă pentru prima dată la o astfel de ocazie? Și câți pentru a nu știu câta oară? Văd în sală câțiva pastori tineri pe care îi știu de când erau elevi la Liceul Adventist sau își făceau practica în comunitate, pe cei care au păstorit de-a lungul anilor Labirintul, frați din comunitățile pe care le-am vizitat... Sunt și mulți pe care nu-i cunosc nici măcar din vedere. Îmi vin în minte cuvintele psalmistului: „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol și de departe îmi pătrunzi gândul...” Lucrul acesta este valabil pentru mine și pentru fiecare dintre cei aflați în sala spațioasă, pe holuri, în curte sau încă pe drum, pentru cei rămași acasă, care așteaptă să afle ce se va întâmpla aici, pentru cei care au de prezentat rapoarte, pentru cei de la care se așteaptă un „da”.

Alina Badea este membră a comunității Balta Albă – București.

Se face liniște. Se începe. Așa cum se cuvine, cu cântare, rugăciune și un cuvânt din partea Domnului.

Scurta meditație este prezentată de fr. Huțanu, președintele Uniunii. Fapte 6: alegerea diaconilor. Este un pasaj cunoscut, dar ni se sugerează să privim momentul și contextul mai larg. Biserica primară, despre care cu două capitole înainte, se dă un raport atât de frumos – „toți erau o inimă și un gând” –, este într-un impas. În ce măsură se poate spune despre noi, cei din biserica de azi că „sunt(em) toți o inimă și un gând”? Nu știu. Însă capitolul 6 prezintă o situație cunoscută: lipsă, ajutoare și împărțiri de ajutoare, nemulțumiri, cârtiri, schismă. Dar Duhul Domnului este prezent și oferă soluții: mediere, aplanarea conflictului. Problemele trebuie rezolvate de la rădăcină, fiindcă lucrurile mărunte le afectează serios pe cele mari. Sunt aleși pentru aceasta niște oameni. Scopul declarat al apostolilor este: „... ca noi să stăruim în rugăciune și în propovăduire”. „Metoda de lucru” la alegerile de atunci a fost rugăciunea, rugăciunea stăruitoare. Urmarea: mai întâi, unitate ca în cer, apoi, „Cuvântul Domnului se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim și o mare mulțime de preoți veneau la credință...”

Istoria se repetă, se poate repeta. Important este să-i înțelegem lecțiile. Gândurile acestea au lămurit rostul slujbei celor din „administrație” și au fost fundalul și fereastra deschisă pentru lucrările care au urmat.

Adunarea electivă și-a desfășurat în continuare programul așa cum fusese comunicat. În comitete s-a căutat să fie cea mai echilibrată reprezentativitate, ținându-se seama de mărimea bisericilor și districtelor, de un echilibru între delegații laici și pastori și chiar între vârste.

În timp ce Comitetul special a lucrat, cei din sală au ascultat, discutat și votat raportul președintelui: prezentare a unor realități, a unor informații de ordin administrativ, date și cifre, dar și o deschidere a inimii unui om al lui Dumnezeu care le împărtășea fraților și colegilor lui bucuriile, înfrustrările, temerile, dar și realizările din trecutul și trecutele mandate. Un om al păcii și împăcării, care se dădea la o parte să facă loc unei alte generații, copii și frați mai tineri, de care se simțea că se bucură, că îi îndeamnă din spate, îi susține. Era în fața noastră

cineva care înțelesese ce înseamnă „v-am purtat și tot vreau să vă mai port”, și acum se bucura parcă de părtașia la această lucrare, atât cât poate un om să fie părtaș cu Dumnezeu la ceva ce a învățat de la El. Spus de-a dreptul, dar și răzbătând din cele nespuse, am simțit un: „Ei au crescut - uitați-vă la ei, cât sunt de tineri și de înfloritori! Ei trebuie să mai crească și eu să mă micșorez. Dar sunt aici, mai în spate.”

În foarte scurt timp, s-a venit cu propunerile pentru Comitetul de numiri și cel de acreditări. Acestea au fost votate și și-au început activitatea. În acest timp, în sală au fost prezentate rapoartele secretarului, trezorierului și ale conducătorilor de departamente. Conțineau statistici și grafice, date și ilustrații și au fost urmărite cu atenție, ca dovadă, întrebările, discuțiile, dezbaterile.

Mai întâi, o observație pertinentă:

diferența semnificativă între vârsta medie a corpului pastoral – 34 de ani – și cea a membrilor bisericii – 50 de ani. Nu s-a pus problema în termenii unui conflict între generații. S-au discutat doar posibilitățile pentru o mai bună înțelegere a nevoilor „generației” celeilalte, pentru ca tinerii pastori să poată sluji nevoilor efective ale membrilor bisericilor lor și pentru ca membrii să-i susțină pe tinerii pastori în promovarea de programe pentru „întinerirea” bisericii.

Inevitabil, s-a discutat și despre scăderea numărului de membri. Deși există și explicații obiective, situația este îngrijorătoare și, cu responsabilitate și preocupare, s-a pus problema sentimentului de vinovăție pentru pierderile bisericii și s-a propus o urmărire a situației copiilor „născuți” în biserică – evoluția lor în timp, pe o perioadă de douăzeci de ani.

Prima propunere din partea Comitetului de numiri a venit chiar după raportul secretarului: președinte – pastorul Georget Părlitu, secretar în anteriorul comitet al Conferinței.

Pentru următoarele slujbe, dezbaterele au fost mai lungi și propunerile au venit mult mai târziu, spre seară. Au fost propuși și votați pastorii: Lucian Floricel – secretar și secretar al Asociației Pastorale; Mihai Stoicescu – trezorier și director Dep. Admi-

De la stânga la dreapta, rândul de jos: Lucian Floricel, Georget Părlitu, Mihai Stoicescu; rândul de sus: Dorin Albu, Robert Mandache, Cristian Modan, Marius Andrei.

„Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol și de departe îmi pătrunzi gândul...”

nistrarea Creștină a Vieții; Robert Mandache – director Dep. Tineret; Dorin Albu – director Dep. Școala de Sabat / Lucrare personală; Cristian Modan – director Dep. Relații oficiale și Libertate religioasă / Comunicare; și Marius Andrei – director Dep. Viața de familie și Educație. Membri în comitet: Cornel Popa, Roland Paraschiv, Virgil Peicu, Mădălin Avrănescu, Simion Samir, Alina Badea, Mocanu Gabriel, Elena Florea.

Lucrările s-au încheiat târziu, era trecut de ora 22, dar așa cum se cuvenea – cu cântare și rugăciune. Privind la oboseala și nerăbdarea unora dintre cei prezenți, între care și eu, de a pleca, mi-am amintit de vremea când eram copil și, pentru că mă cam obișnuisem să ies din adunare după ce se termina predica, mama mi-a spus odată: „Dacă nu stai și la rugăciunea de la sfârșit, pierzi binecuvântarea.” Amintirea a venit din glasul celui care ne-a invitat să nu plecăm înainte de a intona o strofă... A fost și binecuvântarea: cuvântul de încurajare și făgăduința lui Dumnezeu de ajutor. Aveam nevoie toți de ea.

Cu aceasta s-au terminat lucrările Adunării electivă, dar *alegerile* nu se

termină decât pentru cei care nu mai pot alege. Viața noastră toată este făcută din și depinde de alegerile pe care le facem.

Cu această ocazie, am înțeles mai bine că au fost aleși niște oameni care să fie în frunte, să propună obiective și să creeze condițiile pentru realizarea lor, să asigure cea mai bună administrare a resurselor materiale și mai ales umane – cei din Comitetul Conferinței sunt pastorii pastorilor, sunt colegii și diaconii lor, pentru binele nostru, al celor din biserică.

Acel „da” spus de fiecare dintre ei a avut o semnificație în planul relației cu Dumnezeu, pentru că Lui I-au spus da; în planul relațiilor de familie, pentru că și familia este implicată; în planul relațiilor de serviciu și al relațiilor cu biserica, pentru că lucrarea administratorilor este, de fapt, aceea de slujire a membrilor bisericii și de pregătire a lor pentru ca, împreună, să poată sluji tuturor celor care au nevoie de mântuire.

Aș vrea să le spun celor ce au fost aleși, celor care în curând vor primi districte noi și celor care vor continua să slujească în același district că, pentru noi, membrii, pastorul este „unsul Domnului”, de la care așteptăm cuvânt de învățătură, de mustrare, de îndemn și de mângâiere și că, atunci când i se face primirea ca pastor al comunității, i se face primirea și în inimile și rugăciunile noastre, iar atunci când se fac alegeri, membrii aleg să îi susțină pe aleșii Domnului și ai bisericii în lucrarea pe care o au de făcut.

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Oltenia

Duminică, 3 mai 2009, în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Craiova –1 a avut loc, într-o plăcută atmosferă frățească, lucrările celei de a VI-a Sesiunii a Adunării Generale Elective a Conferinței Oltenia. Soarele abia răsărit, îi saluta cu fângăduința unei zile frumoase pe cei aproape 280 de delegați prezenți încă de la ora 8 dimineața.

Imnul de deschidere al sesiunii a dat tonul zilei – „Spre Cel din slăvi înalt a mea cântare” – și așa a fost totul: mesajul devoțional, lucrările în comitet, rapoartele, planurile, hotărârile, provocările.

Pe lângă delegații din cele 6 județe ale Conferinței, au mai participat din partea Diviziunii Euro-Africa fr. Bruno Vertalier, iar din partea Uniunii frații Teodor Huțanu și Eduard Călugăru.

Mesajul devoțional, prezentat de fratele Vertalier, a îndreptat atenția spre un personaj al Vechiului Testament, ce trebuie să inspire viziunea oricărui conducător despre viață și slujire – Daniel. Hotărârea, tactul, credința și dedicarea sa îl provoacă pe fiecare purtător de poveri de astăzi la un standard mai înalt și la o credință mai vie.

Adrian Neagu este pastor în districtul Crângeni, Conferința Oltenia.

Chiar dacă nu vom prezenta numele tuturor celor ce au fost chemați să slujească în diferitele comitete obișnuite pentru o astfel de ocazie, Unul cu mult mai mare și mai important a fost prezent, călăuzind etapele fiecărei secțiuni a lucrărilor, ocaziile de rugăciune fiind o constată evidentă a acestei zile.

Prezentarea rapoartelor administratorilor și directorilor de departamente a oferit posibilitatea unei frumoase reamintiri a minunilor pe care Dumnezeu le-a făcut în Conferința Oltenia în ultimii patru ani. Fără a lăuda destoinicia unuia mai presus de a celuiilalt, toți cei prezenți au fost de acord că tot ce a fost bun și frumos a venit de sus, „de la Tatăl luminilor”, iar slujitorii Săi nu au făcut decât ce erau „datori să facă.”

Raportul președintelui a evidențiat încă de la început dificultățile tot mai mari pe care biserica este chemată să le facă față, multe venite chiar din interior: doctrine false, relații rupte, o credință de compromis, tendințe ale înțelepciunii „veacului acestuia” ce se vrea etalon chiar și pentru biserică.

În ciuda acestor dificultăți specifice vremii în care trăim, ne-au atras atenția metodele prin care biserica din acest teritoriu a încercat să meargă înainte și să crească, din păcate nu întotdeauna și numeric.

Pentru a susține lucrarea membrilor și a pasto-rilor, administratorii Conferinței au încercat ca în decursul acestui mandat să viziteze aproape toate comunitățile din cele 56 de districte pastorale ale Conferinței.

Un punct important al raportului a fost dedicat îndeplinirii misiunii principale a bisericii – evanghelizarea. Proiecte specifice pentru orașe și categorii sociale, colportaj, împărțire de literatură, cele șapte stații de radio cu program de transmisie permanent, acțiunile AMiCUS sau ASEF sunt doar câteva mijloace prin care Vestea Bună a atins viețile oamenilor din acest teritoriu. În această

perioadă s-a dublat numărul colportorilor, iar 62 de proiecte de misiune laică au fost susținute financiar de Conferință.

Raportul secretarului a adus în prim-plan, pe baza datelor centralizate la nivelul Conferinței, o radiografie a membrilor adventiști din această parte a țării. Deși s-a investit mult și s-a făcut mult în domeniul misiunii, numărul total al membrilor este în continuare în scădere, în ultimii 4 ani botezându-se 1.151 de persoane.

Grupați pe categorii de vârstă, cel mai mic procent îl reprezintă cei sub 20 de ani – 1,6%, iar cel mai mare, cei trecuți de 60 de ani – 50,2%. Acum nu ne mai surprinde faptul că aproape 18% dintre membrii nu au un serviciu, iar 45 % pensionari și doar 3,5% elevi sau studenți. Cât privește bisericile locale, în funcție de membri, vârfurile clasamentului arată așa: dintre cele 209 comunități, 138 au sub 50 de membri, iar 6 comunități au peste 200 de membri.

Ne este destul de greu să alegem din mulțimea experiențelor frumoase ale

fiecărui departament pe cele mai semnificative. Fiecare raport a fost votat de delegați, fiind apreciată în felul acesta responsabilitatea cu care fiecare și-a împlinit datoria încredințată de biserică în urmă cu patru ani.

Anul acesta, comitetul de planuri și hotărâri s-a întâlnit cu câteva luni înainte de Adunarea Generală Electivă, pentru a dezbate pe larg direcțiile pe care viitorul comitet va trebui să le urmeze. Președintele comitetului a fost fr. Aurel Neațu, pe atunci directorul Departamentului Comunicații / Libertate religioasă. Raportul comitetului plasează evanghelizarea ca principală provocare a fiecărui departament. Astfel, va trebui organizată o strategie misionară care să cuprindă toate categoriile de vârstă din toate zonele Conferinței și chiar formate echipe pentru misiune externă.

Pentru Asociația Pastorală, sarcina prioritară va trebui să fie păstoria familiilor pastorilor și susținerea acestora în slujirea tuturor categoriilor sociale și de vârstă. Un alt aspect important

De la stânga la dreapta, rândul de jos: Viorel Răducan, Daniel Delcea, Aurel Neațu; rândul de sus: George Șchiopu, Cristian Purnea, Florian Ristea.

„Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.” (Iosua 1,7)

vizează bisericile locale, unde ar trebui să existe un plan misionar bine definit, care să abordeze fiecare grupă de vârstă din punct de vedere social, educațional și evanghelic.

În urma hotărârilor Adunării Generale, pe baza propunerilor venite din partea comitetului de numiri, pastorul Daniel Delcea a fost ales președinte al Conferinței Oltenia. Anterior a mai slujit două mandate ca director al Departamentului Tineret, apoi, doi ani, ca secretar, iar din 2007 a fost președinte al Conferinței Oltenia. Cu o vădită emoție în glas a mărturisit că responsabilitatea este cu atât mai mare acum, cu cât înțelegerea misiunii de președinte este mai clară, dorind ca Dumnezeu să umple golurile neputinței personale cu harul Său îndejuns.

Noul secretar al Conferinței Oltenia este pastorul Aurel Neațu, care în mandatul trecut a slujit în cadrul Departamentului Comunicații / Libertate religioasă, iar trezorerier a fost reales pastorul Viorel Răducan. Acesta este la al doilea mandat ca administrator după

ce mandatul trecut a slujit și ca secretar, după alegerea fr. Delcea ca președinte.

La Departamentul Tineret, pastorul George Șchiopu a fost reales pentru al doilea mandat iar la Departamentul Libertate religioasă a fost chemat să slujească pastorul Cristian Purnea, directorul ASEF Oltenia. Departamentul Școala de Sabat / Lucrare personală a fost încredințat pastorului Florian Ristea, care a activat până cum în districtul Cervenia, Teleorman.

Din comitetul executiv mai fac parte: Petreacă Valentin, Cîmu Florian (directorul Departamentului Spiritul Profetic), Moș Florian (directorul Departamentului Educație), Badea Stelian, Gavrilă Marius, Paladă Dumitru, Vișan Viorica, Bocioroagă Emil și Uluițeanu Lorena. Un departament important este Misiunea Femeii, aici a fost chemată să slujească sora Marta Răducan.

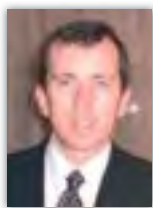
La finalul întâlnirii, noul comitet executiv, împreună cu cei care și-au încheiat mandatul au fost chemați în față unde s-a înălțat o rugăciune specială pentru ei.

Pastorul Bruno Vertalier a încheiat întâlnirea cu o chemare specială din partea Domnului la dedicare totală pentru slujire indiferent de locul unde am fost chemați.

Soarele cobora încet spre asfințit, în timp ce delegați porneau către casă cu bucuria unei plăcute întâlniri și dorul după ziua când vom fi pentru totdeauna cu Domnul.

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Banat

Miercuri, 29 aprilie 2009, Biserica Salem din Arad era pregătită de dimineață să găzduiască Adunarea Generală a Conferinței Banat. Delegații aleși de cele 114 biserici ale Conferinței, delegații de drept (membrii Comitetului executiv, conducătorii de departamente, pastorii hirotoniți și asistenți) și invitații (pastorii pensionari și cei stagiați) au pornit la drum de dimineață pentru ca la ora 9 să fie cu toții prezenți la începerea acestui eveniment special. În afară de cei „ai casei” au fost prezenți cei doi reprezentanți ai Uniunii Române: președintele, Teodor Huțanu, și secretarul, Ioan Câmpian Tătar.

Csergezan Erik este pastor în districtul Timișoara IV, Conferința Banat.

Înainte de începerea „lucrărilor”, adunarea s-a unit în devoțiune și închinare prin cântare, Cuvânt și rugăciune. Momentul devoțional a fost susținut de fr. Teodor Huțanu, care și-a bazat meditația pe descrierea biblică a felului în care Mântuitorul S-a pregătit pentru un moment similar cu cel al alegerilor care au loc astăzi, în biserică. Pe de o parte, faptul că Isus a petrecut în rugăciune noaptea dinaintea alegerii celor doisprezece arată spre importanța pe care El a dat-o acestui eveniment, dar, pe de altă parte, este și un exemplu al felului în care ar trebui noi, urmașii Lui, să ne pregătim pentru alegerile pe care trebuie să le facem în viața individuală sau colectivă.

După această pregătire spirituală, finalizată prin rugăciunile delegaților, a urmat ceremonia oficială de deschidere a sesiunii și cuvântul de bun-venit rostit de fr.

Mihai Maur, președintele în funcție al Conferinței Banat.

În câteva minute s-a citit și s-a aprobat agenda întâlnirii și instrucțiunile, urmate de primirea celor două biserici nou-înființate, Pântoc și Aradu-Nou, și votul de desființare pentru biserica din Brădățel.

După acești pași de început au urmat lucrările propriu-zise, prin constituirea biroului Adunării Generale și a Comitetului de organizare. În scurtul timp în care cei 30 de membri ai Comitetului de organizare stabileau propunerile pentru Comitetul de numiri și Comitetul de acreditări în plen a început prezentarea, dezbateră și votarea rapoartelor administratorilor Conferinței și directorilor de departamente.

Raportul președintelui a fost, cum era de așteptat, un rezumat al împlinirilor și al neîmplinirilor pe care le-a avut Conferința Banat în cei patru ani dintre sesiuni. Pornind de la condițiile societății începutului de mileniu trei, condiții care sunt veritabile semne ale apropierii Marelui Final, pastorul Mihai Maur a atras atenția că rezultatele cele mai așteptate de Cer sunt, în primul rând, în domeniul lui „A FI” și doar mai apoi în cel al lui „A FACE”. Și dacă există nereușite, atunci cele mai mari sunt cu siguranță la acest „A FI”. Sunt și nereușite la capitolul lui „A FACE”: unele mai generale, mai de fond, cum ar fi ocaziile nefolosite la maximum, neputința în fața materialismului, dar și altele, mai punctate: nerezolvarea satisfăcătoare a problemei bisericilor mici și îmbătrânite, încă prea puțin pe care-l facem pentru tinerii și copiii bisericii, calitatea slujirii pastorale etc. Dar sunt și motive de recunoștință, dintre care amintim câteva: cele patru grădinițe adventiste și altele în pregătire, librăriile „Sola Scriptura” din Arad, Deva, Oradea și Timișoara, Radio Vocea Speranței în 8 localități ale Conferinței, proiectul de succes „O carte în fiecare casă”, lucrarea adventistă din peste 40 de spitale, botezul celor 14 deținuți ai Penitenciarului Arad, misiunea externă din Moldova și Serbia, bunele relații cu oficialitățile și susținerea din partea lor, 22 de biserici inaugurate alături de noul sediu al Conferinței și Centrul multifuncțional de la Săvârșin etc.

Cuvintele de încheiere ale raportului prezentat de președintele Conferinței au fost: „Cu ochii ridicați spre cer rostim speranța că acum, când smochinului îi înfrunzește mlădița și vara e atât de aproape, vom reuși să trăim la un alt etaj spiritual și faptic acest final de istorie a mântuirii, spre bucuria și mântuirea noastră și spre slava Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt!”

Raportul secretarului a consemnat și a analizat datele de secretariat, un indicator al realităților spirituale din biserică. Astfel, situația numărului de membri arată spre o stagnare din ce în ce mai răspândită și mai prezentă. Cu amărăciune, observăm că dincolo de publicul tot mai secularizat regăsim lipsa interesului misionar din biserică de astăzi, tot mai secularizată și ea! „Evanghelizarea nu mai este de mult timp o prioritate în viața bisericii, ci mai degrabă o 'întrerupere' a 'normalității'... , iar conceptele de evanghelizare personală și de preoție universală sunt mai degrabă teoretice” spunea cu amărăciune pastorul Narcis Ardelean, secretarul în funcție al Conferinței, sugerând ca programele bisericii să se axeze pe termenii „spiritualitate” și „misiune”. Din cifre a mai ieșit la iveală că un sfert dintre membrii Conferinței au o vârstă de peste 70 de ani, și că mai mult de jumătate dintre ei au venituri reduse.

Raportul trezorerului a avut un pronunțat ton de recunoștință. Motivele acesteia merg de la creșterea constantă a intrărilor până la multele biserici construite sau renovate. S-a evidențiat implicarea frățietății cu sume substanțiale în cazul inundațiilor și a proiectelor de refacere după dezastre, precum și în susținerea Centrului Media. Au crescut cheltuielile pentru „Sola Scriptura”, radio și cele care vizează construcțiile, achizițiile și reparațiile bisericilor. În fața Conferinței sunt și provocări, cum ar fi construirea Centrului de Instruire și de Tineret de la Groșeni. Deși ne așteptăm ca perioada de criză să aducă și pentru biserică scăderea resurselor, așteptăm și ca Dumnezeu să continue binecuvântările cele mari în viața bisericii.

După cele trei rapoarte ale administratorilor și votarea propunerilor pentru Comitetul de numiri și cel de acreditări, delegații au avut ocazia să dezbată rapoartele Comitetul de planuri și hotărâri luate în perioada dinaintea sesiunii. Ele au vizat patru dimensiuni: trăirea creștină, păstorirea, lucrarea de tineret și misiunea. Recomandările adoptate de către delegați vizează întărirea vieții devoționale, dublarea formelor religiei cu o trăire interioară plină de vitalitate, slujirea bazată pe darurile spirituale ale membrilor bisericii, orientarea spre misiune a lucrării pastorului, implicarea tinerilor în viața bisericii, orientarea mai accentuată a resurselor spre misiune –

De la stânga la dreapta, rândul de jos: Ionel Soponariu, Mihai Maur, Pavel Memete; rândul de sus: Narcis Ardelean, Ioan Stinghe.

misiunea în marile orașe și în județele cu număr redus de credincioși, deschidere spre misiunea socială, folosirea mijloacelor moderne de comunicare etc.

Puțin după prânz a venit și prima propunere a Comitetului de numiri: realegerea pastorului Mihai Maur ca președinte al Conferinței Banat. Votul delegaților a arătat o susținere largă a acestei propuneri, așa că membrii Comitetului de numiri au putut să continue discutarea celorlalte propuneri, iar plenul a urmărit și a dezbătut rapoartele departamentelor.

Raportul Asociației Pastorale s-a concentrat asupra activităților care au avut ca scop slujirea pastorilor și familiilor lor, precum și a prezbitierilor. Departamentul Tineret a scanat activitățile întreprinse pentru cei aproape 2.500 de tineri din Conferință. S-a vorbit despre bucuria de a vedea tineri implicați în viața bisericii, dar și despre biserici în care activitatea pentru cei tineri este ca și inexistentă. Din raportul Departamentului Școala de Sabat am reținut cele mai folosite activități: Școli Biblice de Vacanță, expoziții de sănătate, lucrarea în penitenciare, „Sola Scriptura”, lucrarea în spitale și colportaj.

Au urmat și departamentele mai mici, și delegații au parcurs informații, cum ar fi: simpozioane de libertate religioasă, grădinițe și olimpiade, campanii antifumat, buletinul *InfoBanat*, Sabate ale familiei, întâlniri zonale ale femeilor, povestiri pentru copii, concurs din Spiritul Profetic, intervenții cu ocazia inundațiilor etc.

Spre seară au sosit și rapoartele finale ale celor două comitete. Comitetul de acreditare a propus, și adunarea a validat listele cu pastorii hirotoniți, asistenți sau stagiași și lista cu angajații Conferinței Banat. La rândul lui, Comitetul de numiri a prezentat lista slujbașilor care vor sluji alături de președinte în perioada 2009-2013. Ca urmare, au fost votați: secretar și secretar Asociația Pastorală – Pavel Memete; trezorer – Ionel Soponariu; director Tineret / Copii – Narcis Ardelean; Școala de Sabat / Lucrare personală – Ioan Stinghe; Comunicare – Narcis Ardelean; Libertate religioasă – Dragoș Mușat; Educație – Lucian Mercea; Familie – Teofil Brânzan; Spiritul Profetic – Dănuț Obăgeanu. Administratorii și directorii de departamente enumerați mai sus vor forma Comitetul executiv al Conferinței Banat alături de pastorul Nagy-Kasza Gyula și membri laici: Mihaela Zaha, Cosmin Ban și Sandu Hanus.

Ziua de 29 aprilie 2009 a fost o zi în care Conferința Banat s-a oprit pentru a privi puțin în urmă, pentru a analiza succesele și nerealizările ultimilor ani și pentru a privi în viitor și în sus, acolo unde o așteaptă experiențe pregătite de mâna lui Dumnezeu, experiențe care vor culmina cu marea experiență a revenirii Conducătorului bisericii. Să ajute Dumnezeu ca toți, conducători, pastori și membri, să ne facem partea și să fim găsiți credincioși în acea mare zi!

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Moldova

Din când în când, Stăpânul cere socoteală pentru ceea ce i-a încredințat fiecărui om care se consideră, prin chemare, slujitor al Lui. Pentru slujitorii din inegalabilele „plaiuri ca o gură de rai” din Conferința Moldova, Adunarea Generală Electivă a avut loc duminică, 10 mai 2009, în sala mare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Bacău – Centru. Toți cei prezenți au putut auzi din glasul mai multor ispravnici declarația: „Este o onoare pentru mine să slujesc!”

Onoarea de a-L sluji pe Dumnezeu s-a regăsit în raportul fiecărui conducător de departament. Dincolo de cifre și statistici îmbucurătoare sau aducătoare de îngrijorare, toate rapoartele prezente, atât ale administratorilor, cât și ale directorilor de departamente, au remarcat îndeplinirea obiectivelor stabilite de Comitetul de planuri și hotărâri din data de 9 martie 2009, atunci când au primit mandatul.

Ruben Atomei este director-asistent în cadrul Departamentului Tineret, Conferința Moldova.

Cuvinte de început

În majoritatea bisericilor noastre găsim inscripționat un motto, câteva cuvinte care vor să transmită o întreagă filozofie. Pentru noii slujbași ai Conferinței Moldova, cuvintele de mai jos transmit atât prima impresie în mandatul pe care l-au primit, cât și declarații de suflet pentru misiunea ce le-a fost încredințată.

Pauliuc Paul – președintele Conferinței Moldova: „Lucrurile cele mai mari în viață le-am primit în

dar de la Dumnezeu atunci când m-am așteptat cel mai puțin. Noua investiție încredințată am acceptat-o prin credința în Mântuitorul și promisiunea Lui că nu ne va lăsa niciodată singuri în călătoria spre casă. În acest mandat, pastori și laici împreună aș dori să alocăm mai mult timp rugăciunii și să facem o prioritate din revărsarea plinătății Duhului Sfânt, în vederea încheierii lucrării.”

Gherghe Laurențiu – secretarul Conferinței Moldova: „Plec alături de Dumnezeu într-o călătorie de credință, pe un drum uneori necunoscut de mine, dar atât de cunoscut de El. Pentru că umbra ascultă de soare și nu invers, mă așez în Mâna Sa sigură pentru misiune puternică, slujire dezinteresată și administrare înțeleaptă și eficientă a tuturor resurselor bisericii. Anii din fața noastră vor fi dificili. Nu simți valoarea ancorei decât în cazul furtunilor puternice. Așa că fac din Dumnezeu ancora puternică a sufletului și slujirii mele.”

Istrate Florin – trezorerul Conferinței Moldova: „Consacrare, credincioșie și slujire sunt trei cuvinte-cheie ale unui ucenic al Domnului Isus Hristos. Îmi doresc și mă rog ca toate planurile și proiectele noastre, investițiile financiare și strategiile noastre să fie orientate spre misiune. Acum este ocazia de aur a bisericii de a-L prezenta acestei lumi bântuite de criză pe Acela care este Calea, Adevărul și Viața.”

Apostol Alin – directorul Departamentului Tineret/Copii: „... Și să-L cunosc pe El, și să iubesc așa cum a iubit El, și să ajung să pot sluji așa cum a slujit El!”

Mateciuc Dragoș – directorul Departamentului Școala de Sabat / Lucrare personală: „Pentru mine, Dumnezeu este speranță, centru, sprijin, referință, primul și ultimul gând, posibilul și imposibilul; e totul. Aș dori ca Evanghelia Lui să fie împărtășită prin noi, membrii bisericii, hristocentric, unitar, cu bunătațe și credincioșie, cât mai bine pentru cât mai mulți, nu prin putere sau tărie, ci prin Duhul Sfânt; și aceasta cât mai clar și cât mai repede...”

Ropotică Ștefan – directorul Departamentului Comunicare / Relații publice: „Sunt convins că Dumnezeu mă iubește mult, de aceea mi-a păstrat această chemare. Este un nou început, dar și o continuare la slujire într-un domeniu în care și în anii trecuți am lucrat cu multă dragoste. Sunt convins

că Dumnezeu are un plan special și îmi va da înțelepciune, voință și izbândă, pentru ca aceste domenii să fie mai bine reflectate în experiența bisericii din Conferința Moldova.”

Restart

Îată-ne din nou la start. Comitetul de planuri și hotărâri le-a încredințat noilor slujbași următorul mandat:

- **Creșterea în Hristos:** consolidarea vieții spirituale a credincioșilor, promovarea unei relații personale cu Dumnezeu, cultivarea unei atmosfere propice creșterii și maturizării spirituale a tinerilor, predicare hristocentrică, implicarea tuturor categoriilor de vârstă în serviciile de închinare, creșterea calității vieții de familie.

- **Biserica locală – centru de misiune:** asumarea responsabilității de a face ucenici și valorificarea darurilor spirituale pentru misiune, mesaj relevant pentru societatea contemporană, susținerea instituțiilor de misiune (radio, TV, ASEF, SUP), extinderea instituțiilor de învățământ ale bisericii, slujire pastorală orientată spre misiune.

- **Tinerii – prezentul bisericii:** încurajarea tinerilor în preluarea unui model creștin autentic, formarea tinerilor pentru implicare în activitățile bisericii, cluburi ale pasionaților, programe de formare vocațională a pastorilor de tineret, consilierea tinerilor în alegerea profesiei.

De la stânga la dreapta: Laurențiu Gherghe, Alin Apostol, Florin Istrate, Paul Pauliuc, Ștefan Ropotică, Dragoș Mateciuc.

- **Biserica locală – prezentă în viața societății:** promovarea rolului bisericii în societate, inițierea de proiecte și programe care să promoveze o viziune holistică privind stilul de viață adventist, dezvoltarea de programe sociale în parteneriat cu instituțiile statului.

- **Biserica în contextul noilor realități:** instruire de lideri care să facă față noii realități, consilierea persoanelor aflate în criză, adoptarea unei noi viziuni

pentru folosirea spațiilor bisericii, promovarea talentelor, cluburi de sănătate.

Aproape acasă

Nu putem să încheiem articolul fără a aminti cuvintele fratelui Pauliuc Paul, rostit după votul care l-a investit ca președinte al Conferinței Moldova: „Doresc ca peste patru ani, la sfârșitul mandatului pe care l-am primit astăzi, să nu mai fim aici. Acesta să fie *ultimul mandat pământean de slujire pentru Dumnezeu!*”

Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Herghelia

organizează

Tabăra de Sănătate și Familie

Perioada: 2-9 August 2009

Locația: Cămpulung Moldovenesc, Județul Suceava

Invitații speciale:

-Dr. Virgiliu Stroeșcu - București,
-Prof. Univ. Dr. Ghinchi Lasăr - Brașov,
-Dr. Ștefan Morușan - CSMPP Herghelia

Cost:

960 lei / persoană (cazare în cameră cu 2 paturi)
630 lei / persoană (cazare în cameră cu 4 paturi / storăpune)

Rezervări și informații la:

te/fax: (0265)-324.011/12 - Secretariat
0742.409.451 - Alina Irina Colbazi
0746.936.229 - Daniel Semiac
school@herghelia.org
romhes@yahoo.com

Servicii oferite:

Meniu "B" celesternol, Masaj
Saună, Gimnastică medicală, Prezentări medicale,
Program pentru copii, Clase de gătit vegetarian,
Consiliere medicală, Consiliere pentru familie.

Determinant:

procent de gratuitate, tensiune, vârstă sănătăți, etc.

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Sud

Zia de 13 mai 2009 a fost una cu totul specială pentru delegații prezenți la Sesiunea a VI-a a Adunării Generale a Conferinței Transilvania de Sud. Sosiți dis-de-dimineață de pe tot cuprinsul Transilvaniei de Sud, pastori și laici deopotrivă s-au așezat înaintea Domnului, așteptând cu încredere și răbdare exprimarea voinței lui Dumnezeu în ceea ce privește alegerea de noi conducători pentru poporul Său de pe aceste meleaguri. Astfel, sediul Conferinței din Târgu-Mureș a devenit locul în care prezența lui Dumnezeu nu numai că a fost implorată cu insistență prin cântare și rugăciune, dar a și fost simțită deplin pe tot parcursul lucrărilor – atât în incinta Bisericii din Târgu-Mureș – D, unde erau adunați delegații, cât și în comitetele de lucru.

Iared Azamfirei este pastor în districtul Reghin III, Conferința Transilvania de Sud.

Adunarea electivă a început la ora 9,00 prin intonarea imnului „Ne plecăm în adorare”. Momentele devoționale ale dimineții au fost conduse de fr. Gabriel Maurer, care a început meditativ: *Ce s-ar întâmpla dacă în țara noastră toate alegerile ar începe cu rugăciune?...* Apoi a îndreptat inimile ascultătorilor către Scriptură, propunând o temă actuală și incitantă: „Împărtășind speranța.” Pentru orice adventist, sinonimul verbului „a împărtăși” este „lucrare misionară”. Și totuși am descoperit în Scriptură modul cum Rut, o moabită sinceră, reușește să adopte speranța ca stil de viață. Iată acțiunile speranței în viața ei:

- descoperă speranța prin intermediul unor imigranți israeliți și o urmează până la sfârșitul vieții;
- schimbarea popoului, deci a identității, este și ea o decizie a speranței;
- este dispusă să ia și cea mai grea hotărâre, tot în numele speranței: „Dumnezeu tău va fi Dumnezeul meu” (Rut 1,16 u.p.);

- deși vine dintr-o națiune superioară Israelului, nu se dă înapoi de a lucra la muncile agricole. Orice copil al lui Dumnezeu are o identitate înaltă și un nume mare – toate acțiuni ale speranței!

- Boaz îi dă sfaturi, Rut ascultă; Naomi îi dă și ea sfaturi, Rut ascultă din nou. Ascultarea ei derivă din speranță!

- Rut a acționat pe baza speranței și atunci când s-a căsătorit cu Boaz;

- fiul lor, Obed, face parte din cartea neamului lui Isus. Aceasta este binecuvântarea speranței.

După acest balsam alinător adresat sufletului, care a condus la multe rugăciuni și la decizii înălțătoare, fr. Csabai Gyula, președintele în exercițiu al Conferinței, a deschis în mod oficial Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Sud. Acest lucru s-a făcut în prezența fr. Gabriel Maurer, secretarul Diviziunii Euro-Africa și a fraților Teodor Huțanu – președintele Uniunii, și Ion Câmpian Tătar – secretarul Uniunii. La deschiderea oficială au fost prezenți 184 de delegați. După aprobarea agendei de lucru, s-a trecut la formarea Comitetului de organizare, care și-a început activitatea la ora 10:30. După o pauză scurtă, a început prezentarea raportului președintelui. Acest raport a fost fixat pe câteva linii principale de activitate: misiune, spiritualitate, educație și comunicare. De fapt, atât acest raport, cât și celelalte rapoarte ale administratorilor și responsabililor de departamente, dezvăluie rezultatele implicării în proiecte și activități desfășurate atât în biserică, cât și în afara ei. Fiecare raport prezentat a necesitat discuții, comentarii și chiar întrebări și, în final, a fost votat.

La ora 12:10 – Comitetul de organizare a prezentat propunerile pentru Comitetul de numiri și Comitetul de acreditări, după care adunarea generală a votat propunerile făcute. Odată cu începerea lucrărilor în Comitetul de numiri, nerăbdarea s-a instalat ușor în inimile celor prezenți. De aceea și masa de prânz a trecut parcă mai repede, și rapoartele prezentate, până când, la ora 18:23, secretarul Comitetului de numiri citește propunerile. După câteva discuții și dezbateri, acestea au fost votate astfel: președinte – Lucian Cristescu; secretar – Szász Ernő; trezorier – Tămășan Horea; responsabil Departament Școala de Sabat/ Lucrare

personală – Cristea Eduard; responsabil Departament Tineret/Copii – Szász-Cserei Géza. După acest moment deosebit de important, trăirile din inimile delegaților se limpezesc sub influența binefăcătoare a Duhului lui Dumnezeu. Cel Preaînalt Și-a așezat privirea peste cei aleși de El, ca să fie conducători ai poporului Său.

Puțin peste ora 20, Comitetul de numiri vine cu ultimele propuneri legate de Comitetul executiv al Conferinței, care va fi compus din: Cristescu Lucian, Szász Ernő, Tămășan Horea, Szász-Cserei Géza, Cristea Eduard, Csabai Gyula, Mărginean Lidia, Kardos Antal, Józsa Zoltán, Radu Ivan, Barkó István, Țințeșan Mihaela, Creța Marius, Nădășan Valentin.

Celor care și-au încheiat mandatul aici – fraților Csabai Gyula, Tamasi Karoly, Portik Zoltan, Cojocar Marius, Cucu Valentin și Niculescu Daniel le mulțumim pentru slujirea sinceră și plină de credințioșie oferită lui Dumnezeu și le dorim ca binecuvântarea Sa să-i însoțească în continuare. Iar noilor membri din conducerea Conferinței le dorim împlinirea deplină a planului lui Dumnezeu pentru poporul Său.

Vorbind despre desfășurarea lucrărilor, fr. Gabriel Maurer a spus: „Trebuie să spun că am fost foarte impresionat de atitudinea spirituală pe care am experimentat-o astăzi aici. Am fost și acum patru ani, însă astăzi am simțit, de dimineață până seara, un spirit bun, o atitudine de rugăciune și conducerea lui Dumnezeu. Așteptările au fost desigur diferite, însă cred că s-a luat o decizie foarte bună. Aveți în conducere persoane cu multă experiență, persoane de înaltă calitate și cred că lucrul acesta va duce la o dezvoltare vizibilă a bisericii în următorii patru ani.” La întrebarea: „Cum vedeți Conferința noastră peste patru ani?” dumnealui a declarat: „M-aș bucura dacă am putea să ne întâlnim în Împărăția lui Dumnezeu, dar, dacă vom fi aici, mă gândesc și anticipez că voi găsi membri activi, tineret entuziasmat și mulți oameni noi pe care încă nu i-am cunoscut în Biserica lui Dumnezeu.”

Cum primiți, frate Lucian Cristescu, această chemare din partea lui Dumnezeu de a sluji ca președinte al Conferinței Transilvania de Sud?

Primul simțământ pe care o mamă îl are la vestea că va mai avea un copil

De la stânga la dreapta: Szász-Cserei Géza, Horia Tămășan, Lucian Cristescu, Szász Ernő, Eduard Cristea.

este teama, panica și depresia. Când am primit telefonul fr. Huțanu, tocmai făceam planuri îndrăznețe legate de noul rol de „evangelist al Uniunii”, poziție care-mi fusese propusă de președinte. De mult visam să nu mă mai ocup de nimic altceva decât de evanghelizare. Eram fericit că sosise ceasul. Chemarea la Conferința Transilvania de Sud mi-a aruncat în aer toate visurile... N-am decât să mă supun voii Lui, adesea anevoioasă și de înțeles. Faptul că aproximativ o treime din electorat a fost 'împotriva', mă determină să doresc să lucrez în așa fel încât la sfârșitul singurului meu mandat, temerile și poate prejudecățile fraților mei să fie schimbate în mulțumire și încredere reciprocă.

Care este viziunea dumneavoastră cu privire la lucrarea care vă așteaptă?

Mult timp am crezut că viziunea și obiectivele ei sunt valoarea asupra căreia trebuie să insist. În ultimul timp, am învățat însă că viziunea – oricât de bună – fără oameni n-are nicio valoare. Cred că sarcina unui lider vizionar este să câștige resursele cele mai importante, oamenii: laicii și pastorii. Aici se va concentra prioritatea mea în primă instanță. Odată cu oamenii, vor veni și obiectivele. Care? Cele legate de misiune. Cred că Transilvania de Sud are un mare potențial care cere să fie descătușat. Sper că visurile mele evanghelice să nu fie abandonate, ci să se întrupeze în frații mei, pastori și lideri locali. În străfundul inimii cred că acesta a fost și motivul

pentru care delegații Conferinței s-au orientat tocmai spre mine...

Mai aveți și alte obiective pe care le veți urmări?

1. Redeschiderea și reforma, adică întoarcerea noastră la Hristos și la standardele Lui spirituale. Aceasta este prioritatea în toate mesajele Spiritului Profetic. Dacă nu vom deveni cu adevărat monoteiști, izgonind orice alt dumnezeu modern afară de El, tot ce-am întreprinde n-ar fi decât ruină.

2. Copiii și tineretul. Biserica noastră este destul de îmbătrânită. Suntem pe ultimii metri când mai putem să aducem o schimbare. Secerișul este mare, iar tineretul din lume este segmentul de vârstă cel mai pregătit pentru convertiri autentice. În bisericile lipsite de copii trebuie pur și simplu să „inventăm” tineretul, adică să realizăm programe care să-i câștige pe tinerii de-afară.

3. Ordinarea tuturor membrilor pentru lucrare. Poate că preocuparea cu „închinarea și liturgia” ne-a făcut să pierdem din vedere că singura poruncă pe care Hristos a dat-o bisericii n-a fost: „Țineți multe servicii divine”, ci „Mergeți și faceți ucenici...”. Dacă asta nu facem, atunci tot restul se numește „diversiune”. Sunt conștient că tonul trebuie să vină de la conducere, de la pastori. Și mai cred că, dacă Domnul a voit această numire a mea „contra naturii”, atunci El va da „și voința, și înfăptuirea”.

Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Nord

Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea (s-au consfățuit) unul cu altul; Domnul a luat aminte și a ascultat; și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc numele Lui.

(Maleahi 3,16)

In spiritul acestui pasaj biblic, în data de 6 mai 2009, ora 8:30, sala Bisericii Speranța din Cluj-Napoca, a găzduit Adunarea Generală Electivă a Conferinței Transilvania de Nord a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Cu ocazia prestigioasei adunări, am fost onorați de prezența președintelui Comitetului Diviziunii Euro-Africa, cu sediul la Berna, Elveția, în persoana pastorului Bruno Vertalier. Din partea Uniunii de Conferințe Române au fost prezenți frații pastori Teodor Huțanu – președinte, și Eduard Călugăru – trezorier.

În cadrul prezentării convocării din totalul de delegați de drept, aleși, extraordinari și invitați, în număr de 189, au fost prezenți 145 delegați. Delegaților le-au fost prezentate numele Bisericilor Cluj – Dynamis, Negrești-Oaș, Micula Nouă și Văleni – MM, propuse pentru înființare și primire în rândul Bisericilor Adventiste de Ziua a Șaptea din Conferința Transilvania de Nord. În continu-

are s-a prezentat numele bisericilor locale Bărsana, Răzbuneni și Vințu-de-Jos, care, din cauza pierderii numărului de membri, au fost propuse pentru desființare.

Adunarea a fost deschisă prin devoționalul prezentat de pastorul Bruno Vertalier. După reconsecrarea adunării prin rugăciuni înălțate către cer, s-a trecut la prima ședință administrativă în cadrul căreia s-a efectuat deschiderea oficială a adunării, investitura delegaților excepționali, prelucrarea instrucțiunilor, precum și votarea Comitetului de organizare.

În a doua ședință administrativă, au fost prezentate adunării rapoartele președintelui, secretarului și cel al trezorierului, după care s-a trecut la dezbateri pe marginea rapoartelor. A urmat raportul Comitetului de organizare care a prezentat propunerile privind componența Comitetului de numiri. Propunerile au fost votate cu unanimitate de voturi.

În a treia sesiune administrativă, în timp ce Comitetul de numiri s-a retras pentru deliberare de propuneri, privind numele președintelui Conferinței, iar apoi numele persoanelor care urmau să compună Comitetul local și cel executiv al Conferinței, delegații Adunării Generale Elective au ascultat rapoartele celor 12 departamente ale Conferinței Transilvania de Nord.

Ascultând raportul președintelui, atenția noastră a fost ațintită asupra declarației psalmistului: „Tu ai fost binevoitor cu țara Ta – [Transilvania de Nord] – Doamne!” (Ps. 85,1) Raportul a avut menirea să ne prezinte revigorarea bisericilor locale, prioritatea evanghelizării, viața spirituală practică, precum și dezvoltarea relațiilor frățesti. În încheierea raportului, am fost îndemnați ca „iubirea față de Hristos și aproapele nostru să ne constrângă să pornim în căutarea celor pierduți... Mulți stau la hotarul Împărăției așteptând numai să fie secerati.” (Ellen White, *Faptele apostolilor*, p. 105)

În raportul secretarului ne-a fost prezentată Conferința ca parte a bisericii mondiale, făcând

Timiș B. Alexandru este capelanul Liceului Teologic Adventist din Cluj-Napoca, Conferința Transilvania de Nord.

parte dintre cele 201 țări ale globului, vorbitori a 892 de limbi, una dintre cele 571 de Conferințe ale Bisericii Adventiste. Am avut ocazia de a-Lăuda pe Domnul pentru cei un milion de membri adăugați anual la numărul membrilor bisericii mondiale, ceea ce înseamnă un botez la fiecare 35 de secunde. Numărul total de membri pe plan mondial, la finele anului 2007, a fost de 15.660.347 în 64.017 de biserici, 61.361 de grupe, fiind mobilizați pentru lucrare în biserică și în misiune 15.916 de pastori hirotoniți activi; 201.103 de angajați activi.

Ne-am bucurat și I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru Diviziunea noastră, Euro-Africa, cu cei 176.047 de membri, dispersați în 2.507 de biserici, 701 de grupe, care sunt deservite de către 876 de pastori hirotoniți. Membri din Uniunea Română reprezintă 38,2%, iar bisericele 43,2% dintre membrii și bisericile Diviziunii Euro-Africa.

În mod deosebit, am înălțat rugăciuni de mulțumire pentru totalul de 7.773 de membri botezați ai Conferinței Transilvania de Nord.

„Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale” (Ps. 86,8) a constituit mottoul raportului trezorerului. În condițiile financiare actuale, Îi putem mulțumi bunului nostru Părinte pentru media de 55 de lei/lunar a intrărilor pe cap de membru. Iar dacă luăm în calcul că dintre cei 7.773 de membri, 3.000 de persoane sunt fără venit, fiind casnice, elevi sau studenți, este evident că venitul de mai sus se datorează exclusiv bunătații lui Dumnezeu, care este plin de iubire față de Conferința noastră.

Au fost prezentate proiectele subvenționate de pe tot teritoriul Conferinței, atât la nivelul bisericilor locale, cât și la sediul Conferinței Transilvania de Nord.

Asociația Pastorală a demarat raportarea activității ei prin apelul Mântuitorului: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit” (Matei 28,18-20). Din lectura acestui raport, am reușit să concluzionăm că slujirea în cadrul acestui departament a consemnat multe momente ale providenței și susținerii divine pentru care Îi suntem recunoscători Bunului Dumnezeu. În încheiere, secretarul Asociației Pastorale ne-a

De la stânga la dreapta, rândul de jos: Ștefan Tomoiagă, Romeo Asanache, Ilyés János Béla; rândul de sus: Emanuel Ban, Ioan Orban.

îndemnat să-I dăm ascultare Mântuitorului: „Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

Urmărind cu atenție celelalte rapoarte prezentate, cu multă satisfacție spirituală am putut observa Duhul lui Dumnezeu la lucru în toate compartimentele departamentale ale Conferinței noastre.

Între timp, Comitetul de numiri a deliberat propunerea privind persoana președintelui Conferinței Transilvania de Nord pentru următorul mandat de 4 ani, în persoana pastorului Romeo Asanache – votat de către Adunarea Generală. În continuare, Comitetul de numiri a dezbătut propunerile privind componența Comitetului local precum și cel executiv al Conferinței Transilvania de Nord. Prezentându-se în fața alegătorilor, secretarul Comitetului de numiri, în persoana pastorului Ștefan Tomoiagă, a dat citire numelor propuse, după cum urmează: secretar și secretar Asociația Pastorală – Ștefan Tomoiagă; trezorer – Ilyés János Béla; director Departamentul Tineret/ Copii – Emanuel-Corneliu Ban; director Departamentul Școala de Sabat/Lucrare personală – Orban Ioan.

În Comitetul executiv al Conferinței, pe lângă slujbașii sus-menționați, au fost propuse următoarele nume: director Departamentul Libertate Religioasă/Relații publice – dr. Rotaru Ioan Gheorghe; director Departamentul Comunicații – Emanuel-Corneliu Ban; director Departamentul Familie – Carol Potocian Băndean; director Departamentul Educație – Iosif

Sălăjan; director Misiunea Femeii – Lidia Poll; director Departamentul Spiritul Profetic – Gheorghe Urdaș; responsabil Grupuri etnice – Romeo Asanache; director Departamentul Sănătate și Temperanță – dr. Gheorghe Rohnean; director Departamentul Administrarea Creștină a Vieții – Ilyés János Béla; membri laici – Ștefan Duruttya, Kovács-Bíró F. Tibor.

După prezentarea propunerilor Comitetelor de Planuri și hotărâri și acreditări, adunarea delegaților au votat în unanimitate. Fr. Eduard Călugăru, trezorerul Uniunii, în cuvintele sale de urare, a dat citire pasajului biblic din Iosua 1,7-8: „Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face. Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

În continuare, s-a trecut la încheierea lucrărilor Adunării Generale prin intonarea imnului: „Mergem înainte.” În urma rugăciunii de reconsecrare, Adunarea Generală Electivă a fost declarată încheiată. Urmează să perseverăm pentru sprijinirea celor aleși, iar printr-o binecuvântată colaborare să promovăm cauza noastră comună, grăbind astfel momentul încheierii lucrării harului divin pe pământ.

Nimic de adăugat și nimic de scăzut

„... La ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, ... Dumnezeu face așa, pentru ca lumea să se teamă de El.”
(Eclesiastul 3,14)

Alăsa lucrurile așa cum sunt, sau cum le vrea Dumnezeu este una dintre cele mai grele situații ale noastre ca oameni. Într-un caz de felul acesta avem impresia că abandonăm tocmai darurile cu care Dumnezeu ne-a făcut superiori celorlalte vietăți de pe pământ, iar o asemenea situație ne condamnă în propria conștiință. Din acest motiv, într-un fel sau altul, toți adăugăm și scădem. Fie că este vorba de valori materiale, sentimentale, umane sau spirituale, cu toții adăugăm și scădem, socotind aceste operații ca având rostul îmbunătățirii, al corectării, al modernizării, al creșterii confortului, al contextualizării etc. și nu mai observăm deosebirea dintre ceea ce face Dumnezeu și ceea ce fac oamenii. Cu alte cuvinte, continuăm să adăugăm și să scădem la ceea ce a făcut Dumnezeu.

Adăugăm informații și scădem sau reducem relațiile interumane, adăugăm griji și scădem timpul de odihnă și somn, adăugăm bani lângă bani și scădem din obligațiile care le avem, adăugăm restricții și scădem ocaziile care, oricum, sunt rare, adăugăm cai putere lângă cai putere și scădem mersul pe jos, adăugăm porunci și scădem din cele ce sunt, adăugăm pământ lângă pământ și scădem simplitatea și farmecul nativ al naturii și lista poate continua. Constatăm astfel că zi de zi, săptămână de săptămână și an de an adăugăm și scădem. Vraja acestui fenomen este atât de mare, încât nu mai avem nici timpul și nici puterea să observăm *măsurile* lui Dumnezeu. Dacă este puțin vrem să adăugăm, dacă este mult, vrem să scădem, dar la ceea ce face Dumnezeu nu este de adăugat nimic și nu

este de scăzut nimic. Dumnezeu a făcut toate lucrurile frumoase la vremea lor, „a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei” (Ecles. 3,11). Din acest motiv, potrivit cu pilda balanțelor, omul nu trebuie să adauge sau să scadă, ci trebuie să sporească frumosul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a spus că vor fi tot timpul săraci în țară și a poruncit să ne deschidem mâna față de cel lipsit (vezi Deut. 15,11), iar în ziua când se va întoarce vom fi apreciați după cum am adăugat sau am scăzut la ceea ce El a făcut. El i-a făcut pe bogații veacului acestuia și i-a sfătuit să nu-și pună nădejdea în bogății nestatornice. Mai mult, a lăsat de înțeles că intrarea acestora în Împărăția cerurilor va fi grea.

Astăzi, Dumnezeu privește cum adaugi sau scazi la ceea ce El a făcut. Lipsa de valoare a atitudinilor și a acțiunilor greșite, în acest context, Isus Hristos o surprinde în pilda omului căruia i-a rodit țarina și o detestă în următoarele cuvinte: „... *nebunule*, chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul înapoi și lucrurile pe care le-ai adunat ale cui vor fi?” (Luca 12,20) Toți cei care am devenit profesioniști în afaceri și în diferite alte domenii de activitate stăm în fața acestei sentințe. Toate posibilitățile pe care le avem azi, înainte de revenirea Lui, ar trebui reevaluate, „la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut... , Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El”. (Ecles. 13,14)

A.S.I. (Asociația Adventistă pentru Suport și Inițiativă) nu este o societate care s-a constituit pentru a adăuga la unii scăzând de la alții, ci este un lucru făcut frumos, făcut la vremea lui. Suntem constituiți pentru a fi sensibili și implicați în nevoile și foloasele altora, nu ale noastre.

Alții sunt cei ce au nevoie de tine! Fie că administreză puțin sau mult, fie că lucrezi într-un domeniu mai important sau mai neimportant, alții au nevoie de tine. Dacă ai primit cinci talanți să-i faci zece, dacă ai primit doi să-i faci patru, dacă ai primit unul să nu stai nepăsător;

Remus Bența
este președintele ASI
România.

ești chemat să sporești frumosul lui Dumnezeu pentru că acesta este singurul care dăinuie în veci. Sintagma: „Suntem în criză”, nu are nicicum rostul de a ne lua măsuri pentru a adăuga sau a scădea, ci e timpul să te temi de Dumnezeu. El nu este în criză, oamenii sunt în criză. Dumnezeu a dat totul fără să calculeze cât rămâne. Oamenii calculează cât adaugă și cât scad cu o matematică a lor, fiind interesați doar de cât le rămâne lor. Dumnezeu a dat totul fără să fie interesat de cât Îi rămâne.

Dacă un creștin secularizat înființează o asociație sau o fundație cu scop caritabil și așteaptă să fie răsplătit de Dumnezeu, acest lucru este laudabil în fața oamenilor, dar nu și înaintea lui Dumnezeu. ASI s-a înființat ca societate nu pentru a primi o răsplată și nici pentru a primi mulțumiri de la oameni, ci pentru că era dator să o facă.

Acum, când nimic nu mai pare sigur, acum când ești în criză e momentul să te temi de Dumnezeu, să-L pui la încercare prin înmulțirea talanților spre folosul altora în proiectele pe care le susține ASI, pentru anul 2009 - 2010. Aceste proiecte sunt susținute într-un mod organizat și transparent, împreună cu Biserica și alte fundații, asociații sau persoane fizice.

Convenția ASI va avea loc în perioada 19 - 21 iunie, în orașul Bacău. Cu această ocazie vor avea loc alegerile pentru conducerea executivă a asociației pentru următorii 4 ani. ASI are următoarea formă de conducere: Adunarea Generală, Consiliul de Administrație, Comisia de Verificare a Proiectelor și Executivul. Poate deveni membru ASI orice persoană care se simte datoră lui Dumnezeu și care a aderat la păzirea codului deontologic al Sfințelor Scripturi.

Pentru a obține informații suplimentare cu privire la înscrierea pentru participare la Convenția ASI sau pentru a obține cererea de înscriere ca membru al ASI, ne puteți contacta la numărul de telefon 0720.869.290, pe site-ul nostru www.asiromania.ro sau prin e-mail la adresa office@asiromania.ro.

În concluzie, „... La ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut..., Dumnezeu face așa, pentru ca lumea să se teamă de El.” Fericit omul care sporește frumosul lui Dumnezeu!

Acum, când nimic nu mai pare sigur, acum când ești în criză este momentul să te temi de Dumnezeu, să-L pui la încercare prin înmulțirea talanților spre folosul altora în proiectele pe care le susține ASI, pentru anul 2009 - 2010.

Asociația Adventistă
pentru Suport și Inițiativă

CONVENȚIA ASI România

A XXI-a Sesiune

BACĂU
19-20 Iunie 2009
Casa de Cultură
"Vasile Alecsandri"

VINERI, ora 20:00
SĂMBĂTĂ, ora 9:00

- Părtășie
- Experiențe
- Proiecte
- Donații
- Muzică

Concert REUNIUNE MUZICALĂ

SĂMBĂTĂ, ora 19:00

Pentru mai multe informații, contactați ASI România la: Tel. 0720.869.290,
e-mail: office@asiromania.ro sau vizitați website-ul: www.asiromania.ro

Școala Adventistă „Mihai Ionescu” – angajare

Școala Adventistă „Mihai Ionescu” din București angajează: profesor de matematică – normă întreagă – și învățătoare – normă întreagă.

Se oferă cazare în incinta școlii pentru cadrele didactice din provincie.

Angajarea se face în urma unui interviu la școală și a unui concurs la Inspectoratul școlar. Detalii la telefon 0744 388 048 – Livia Manea, director.

Minitabără de familie la Moeciu

Între 8 și 10 mai, s-a desfășurat prima minitabără organizată de către Centrul de Tineret de la Moeciu pentru familii cu copii mai mici de 6 ani. Programul și-a propus să îmbine odihna și recreerea atât de necesare cu studiul și consacrarea. Astfel, acesta a inclus devoționale, discuții inspirate din cartea *Îndrumarea copilului* de Ellen White, o excursie, activități de teambuilding și un foc de tabără.

Copiii au participat activ la toate programele alături de părinții lor. Cele 20 de familii participante, care au ocupat toate locurile de cazare disponibile, și-au exprimat încântarea de a putea petrece un Sabat în natură într-un grup cu preocupări similare.

Evenimentul a fost organizat împreună cu responsabilul Departamentului

Familie din Biserica Popa Tatu, Dorian Gavrilă, comunitate de care aparțin cei mai mulți dintre participanți. Coordonatorul de programe de la Centru, Cristian Modan, și-a exprimat convingerea că astfel de evenimente vor atrage din ce în ce mai multe familii.

Un eveniment similar va avea loc între 27 și 29 noiembrie, iar înscrierile se pot face deja la numărul de telefon: 0741 123 040. Amănunte despre celelalte evenimente organizate de Centrul de Tineret Moeciu puteți afla și pe pagina de internet www.centrumoeciu.ro (AARC)

Seminar de Master Ghizi organizat de Departamentul Tineret al Diviziunii Euro-Africa

Unul dintre cuvintele-cheie în cadrul programului de exploratori, program adresat copiilor de clasele V-VIII, este „creștere”. Atât copiii, cât și instructorii sunt îndemnați în permanență să-și dezvolte abilitățile și să-și îmbogățească cunoștințele în vederea unei creșteri constante din toate punctele de vedere.

Unsprezece lideri de exploratori din România au participat în perioada 30 aprilie - 3 mai 2009 la cea de a treia ediție a Seminarului pentru Master Ghizi organizat de Departamentul Tineret al Diviziunii Euro-Africa.

BP Park, situat la 30 de kilometri de Roma, locul de desfășurare al viitoareii

Camporee Internaționale a Exploratorilor din 2011, dar și al acestei întâlniri, a fost gazda primitoare a celor 70 de instructori, sosiți din multe colțuri de lume pentru a învăța cum pot lucra mai bine cu copiii pe care îi au în grijă.

Gradul de Master Ghid este cel mai mare grad în lucrarea de exploratori. Ceea ce înseamnă că un lider ajuns la un astfel de nivel trebuie să fie capabil să se descurce în orice situație inedită. Și nu puține au fost situațiile noi la care cei prezenți au trebuit să se adapteze: o grupă nouă, formată din instructori din țări diferite, renunțarea la ceas și telefon, prepararea hranei din plante sălbatice comestibile culese chiar de către membrii grupei, parcurgerea unui traseu de aproximativ 25 de kilometri fără nicio altă informație decât o hartă și o busolă, dormit sub cerul liber.

La activitățile mai sus-amintite, componente ale unui traseu de 24 de ore, mai pot fi adăugate seminarele și specializările, prezentările țărilor participante, construirea unei expoziții ecologice pe modelul deja cunoscut de Expo-Sănătate, focuri de tabără și momente de închinare.

A fi instructor de exploratori reprezintă nu doar o provocare sau o responsabilitate, ci și unul dintre acele lucruri care te pot motiva să continui să înveți.

(Cristina Neagu / Departamentul Tineret)

„Student valdenz” – Proiect misionar pentru București

Lucrarea misionară prin literatură împreună cu lucrarea medicală se vor împleti armonios în cadrul proiectului „Student valdenz”, care se va desfășura vara aceasta în capitala țării. Studenți și colportori vor lucra în echipe prin metoda standurilor de sănătate care, asemenea unor „miniambasadele ale cerului”, vor fi amplasate în diverse locuri publice. Urmând exemplul Domului Isus, vor avea privilegiul slujirii nevoilor semenilor, oferindu-le tuturor celor interesați teste medicale gratuite, consiliere cu privire la un stil de viață sănătos și oferta de publicații a Editurii „Viață și Sănătate”.

Dezvoltarea spiritului misionar, creștere spirituală și experiențe deosebite, cu urmări pentru veșnicie, vor fi partea tuturor studenților care vor alege să participe la acest proiect. „Am auzit glasul Domnului întrebând: ‘Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?’ Eu am răspuns: ‘Iată-mă, trimite-mă!’” (Isaia 6,8) Vrei să fii „valdenz” în București?

Număr participanți: 40 de studenți și 20 de colportori
Perioada: 10 iulie - 30 iulie 2009; 7 august - 28 august 2009
Cazarea: Liceul Adventist „Ștefan Demetrescu”, București
Costurile pentru cazare și masă vor fi asigurate de organizatori.

Pentru înscrieri (până la data de 20 iunie): 0740.169.056, www.studentvaldenz.ro, studentvaldenz@yahoo.com

(Mihai Goran, coordonator colportaj, Uniunea Română)

Întâlnirea anuală AFDMC

Membrii Asociației Foștilor Deținuți pentru Motive de Conștiință (AFDMC) sunt invitați în Sabatul din 26 septembrie 2009 la întâlnirea anuală care se va desfășura în Biserica din Ploiești – Democrației, str. Democrației, nr. 56. Pentru o bună pregătire a întâlnirii, îi rugăm pe toți cei care vor veni să își anunțe prezența până la data de 31 august, la tel. 0744.51.31.24 sau la fostidetinutiazs@gmail.com (Comitetul de conducere al AFDMC)

Seminare despre creaționism și evoluționism

În anul 2009 se aniversează 150 de ani de la publicarea cărții *Originea speciilor* a lui Darwin și 200 de ani de la nașterea sa. Departe de a fi epuizată, dezbateră dintre creaționism și evoluționism a fost revigorată de aceste aniversări. Pentru a răspunde întrebărilor cu care mulți se confruntă, Asociația Studențească AMiCUS l-a invitat pe doctorul în antropologie fizică, Antonio Cremades Fuerte, președintele Escuela Superior de Español (Colegiul de la Sagunto), să prezinte câteva conferințe relevante. Drept urmare, între 1 și 3 mai, dr. Cremades a prezentat în cadrul Institutului Teologic Adventist următoarele teme: „Cine a fost Darwin”; „Doctrina creației. Stadiul actual”; „Originea speciilor”; „Creați după imaginea lui Dumnezeu” și „Problema răului în natură”.

Participarea publicului a fost neașteptat de mare pe parcursul întregii zile de sâmbătă, demonstrând atât interesul

pe care această dezbateră îl trezește, cât și nevoia de atenție și grija cu care abordam acest subiect.

A fost reafirmat că descoperirea de Sine a lui Dumnezeu nu a fost niciodată departe de oameni, dar adesea, omul a selectat în mod firesc canalele preferate ale revelației și nu a examinat cu atenție toate căile prin care Creatorul se descoperea creaturii.

Observația făcută de Ellen White: „Cartea naturii și cea a cuvântului scris aruncă lumină una asupra celeilalte. Ele ne familiarizează cu Dumnezeu, învățându-ne ceva despre legile prin care El lucrează” (*Divina vindecare*, p. 463) a fost exemplificată practic și elocvent. Neatenția cu care le tratăm, neglijența în păstrarea unei relații echilibrate prin exagerarea uneia dintre aceste căi ale revelației în detrimentul celeilalte deformează în final perceperea lui Dumnezeu și imaginea Sa între oameni. Creștinul credincios va învăța și va aprecia atât natura, cât și Biblia, deoarece Dumnezeu se dezvăluie lumii prin amândouă.

Prezentările au fost transmise pe internet prin situl www.eltis.ro, site pe care vor apărea și înregistrările.

(Laurențiu Nistor)

Mii de persoane au rămas fără locuințe în urma inundațiilor

ADRA furnizează coșuri cu alimente pentru sute de familii vulnerabile afectate de precipitațiile și inundațiile severe din partea de nord-est a Braziliei.

Aproximativ 270.000 de persoane au fost obligate să își părăsească locuințele,

iar 39 au murit în timpul inundațiilor din regiune care au durat mai multe săptămâni, a raportat BBC.

Sezonul ploios va continua și în această lună, a declarat Jefferson Kern, coordonator de proiect al ADRA în nordul Braziliei. Precipitațiile au stârnit îngrijorări cu privire la lipsa hranei și la creșterea riscului de apariție a bolilor transmise prin apă, a spus Kern.

Apele înalte au distrus mii de case și de hectare de teren agricol și a lăsat mulți fermieri din zonele rurale fără surse de venit.

ADRA distribuie coșuri ce conțin alimente și alte obiecte necesare pentru 400 de familii din orașul Altamira și pentru mai mult de 100 din sate. Proiectul va ajuta mai mult de 3.000 de persoane și se concentrează asupra familiilor, a persoanelor în vârstă și a copiilor, precum și asupra agricultorilor. (ANN)

IFRIM
IOAN

S-a născut la data de 9 mai 1934 în satul Slobozia – Corni, jud. Galați. În anul 1950, pe data de 27 mai, încheie legământ cu Dumnezeu prin botez. Se căsătorește în anul 1960 cu tânăra Maria Grosu, fiind binecuvântați cu 4 copii: Viviana, Ionelia, Viorel și Silvia.

L-a slujit pe Dumnezeu și biserica Sa ca dirijor și a fost un mare iubitor de carte. Își încheie viața pe acest pământ pe 8 aprilie 2009, cu speranța revederii a celor dragi la revenirea Domnului Hristos.

Ș T I R I

Ospitalitatea – o nouă formă de misiune în Brazilia

Aproximativ 600.000 de familii adventiste de ziua a șaptea din Brazilia vor împărtăși mesajul de speranță al bisericii atunci când își vor invita familiile, prietenii, colegii și membrii comunității la masă în casele lor, în 30 mai, lansând un proiect al Departamentului de Lucrare Personală din regiune.

Se așteaptă ca proiectul „Cămine ale speranței”, inițiat de Biserica din America de Sud, să pregătească membrii comunității pentru o evanghelizare transmisă prin satelit prezentată de Mark Finley. Familiile participante primesc un DVD ce conține un mesaj din partea lui Mark Finley și copii ale cărții *Semnele speranței*, a lui Alejandro Bullon, pentru a le oferi oaspeților. De asemenea, Mark Finley vorbește în mesaj despre nevoia universal umană pentru un „viitor cu speranță” și încurajează acceptarea invitației prietenilor lor de a se întâlni săptămânal pentru a studia Biblia. Inițiativa este concepută pentru ca familiile să continue să mănânce împreună și să studieze valorile și convingerile bisericii adventiste.

O țară predominant catolică, Brazilia este casa a aproape 1,3 milioane de adventiști – cel mai mare număr de membri dintr-o țară. Anul trecut, creșterea numărului membrilor a dus la expansiunea administrării bisericii în nordul Braziliei, unde se estimează că aproximativ 45.000 de membri se alătură anual bisericii. (ANN)

Noii responsabili de departamente

Comitetul Uniunii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România a numit următorii responsabili de departamente:

- Gheorghe Panait: juristul Uniunii Române
- Greta Iorgulescu: coordonatoarea Departamentului „Păstorița”
- Costin Dinu: directorul Departamentului Sănătate
- Teodora Goran: director Departamentul Misiunea Femeii
- Virgil Peicu: director Casa de Pensii și Ajutoare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
- Sorin Goleanu: director Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor
- Norel Iacob: redactor-șef revista *Semnele timpului*

Regele și adevărata noblețe

BEATRICE LĂPĂDAT

Pe vremea când oamenii încă mai trăiau în castele, iar fetele se îmbrăcau în dantele și băieții în stofe aurite, trăia un prinț, fiul unuia dintre cei mai bogați regi care au stăpânit vreodată peste acel ținut. Ludovic, căci așa îl chema pe băiat, era de o frumusețe rară: avea bucle aurii, ochii albaștri, ca în picturile de pe vitralii, și o privire plină de demnitate. Ținuta sa arăta toate semnele înaltei educații primite de la cei mai mari savanți ai țării.

La biserică, tânărul nostru nu părea niciodată impresionat de ceea ce se spunea – ba chiar îi mărturisea din când în când prietenului său cât de plictisitoare i se par toate aceste servicii divine. Odată, când s-a vorbit despre frumusețea de a fi un om simplu, dar curat, asemenea lui Isus, Ludovic devenise agitat și întristat, gândindu-se că dacă Dumnezeu i-ar cere să renunțe la hainele sale, care îi dădeau înfățișarea unui soare, el nici nu ar putea face asta.

Unul dintre prietenii săi, Albert, era mult mai modest, deși tatăl său era și el un nobil bogat și învățat. Lui însă nu i se permitea să poarte haine extravagante și, mai ales, era învățat să se poarte la fel cu toți oamenii, indiferent de cum arată sau cât de simplu vorbesc. Toate acestea, lui Albert nu prea îi erau pe plac, căci Ludovic îi zâmbea mereu cu superioritate când îi povestea toate acestea.

Odată, pe când erau adunați mai mulți tineri de aceeași vârstă în camera plină cu oglinzi a tânărului bogat și rafinat, unul dintre ei i-a spus aceste cuvinte, care l-au lovit direct în inima plină de orgoliu:

– Tu, prietene al nostru, ești asemenea păsării acesteia exotice închise în cușca imensă și aurită, dar îți lipsește libertatea. Roagă-te Domnului nostru

Isus Hristos să îți arate adevărata libertate.

Ludovic însă mai degrabă s-a mâniat și a cerut ca tânărul care a vorbit împotriva lui să nu mai fie primit în compania sa; în schimb, Albert, care întotdeauna îl flata și îi spunea cât de mult și-ar fi dorit să fi fost ca el, îi stătea alături din ce în ce mai des. Însă, de fapt, cu fiecare zi care trecea, admirația nețărnută a lui Albert se transforma în invidie, fără ca măcar prietenul său să își dea seama de aceasta. Îi era din ce în ce mai greu să îi suporte ținuta sa perfectă și vorbirea aleasă, deși atât de îngâmfată. Dorința de a fi ca el, dorința de a se transforma în prietenul său cel mai bun, îl stăpânea din ce în ce mai mult.

Într-o noapte, Ludovic a visat că mama sa era bolnavă și suferindă, iar la căpătâiul ei veghea chiar un înger de lumină, cu haine simple, dar cu mult mai strălucitoare decât chiar hainele cele mai prețioase ale fiului femeii. El a încercat să se apropie pentru a-i oferi alinare mamei sale, însă îngerul l-a respins, spunându-i că din cauza păcatelor și a mândriei nu se poate apropia de mama sa atât de curată și de neprihănită.

După acest eveniment tulburător, a doua zi, Ludovic s-a bucurat să vadă că mama sa nu a pățit nimic, însă a luat o hotărâre ce i-a uimit pe toți supușii săi:

– De astăzi, vreau ca toate brocarturile, catifelele și pietrele prețioase care îmi aparțin să fie vândute pentru săraci. În plus, chiar astăzi vreau să ne adunăm ca să ne rugăm pentru salvarea mea, căci am greșit nespun de mult față de atâția oameni nevinovați!

Și-a amintit de vechiul său prieten, care de atâtea ori încercase să-i spună adevărul, și a cerut să fie adus la el. În schimb, pe Albert a hotărât să nu îl mai vadă niciodată.

– Nu se poate! i-a spus acesta. Tu vei fi rege într-o zi, iar eu vreau să semăn cu tine! Cum se va mai vedea că tu ai sânge regal dacă renunți la această înfățișare?

– În fapte se va vedea. Numai așa toți vor vedea că, dincolo de tatăl meu, care este regele acestui ținut, adevărata mea Tată este chiar Dumnezeuul cerurilor.

Anii au trecut, iar Ludovic a devenit rege. Modestia și cumpărtarea sa l-au făcut unul dintre cei mai iubiți monarhi, iar Dumnezeu l-a răsplătit pentru purtarea sa întocmai ca pe regele Solomon: i-a dat înțelepciune, dar și bogății nemaivăzute.

Prietenul său fidel și sincer i-a rămas mereu un consilier apropiat. Despre nechibzuțul Albert, oamenii care trăiesc astăzi în acel ținut spun că se știe din bătrâni faptul că începuse să umble pe ulițele străzilor neîngrijit, ca un nebun, urlând că vrea să cumpere haine aurite.

Alertă – aluatul fariseilor!

Mai întâi de toate, păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia. (Luca 12,1)

Este foarte posibil ca Învățătorul oamenilor să fi observat că ucenicii Săi erau destul de înclinați să urmeze modelul de spiritualitate oferit de mai-marii religioși ai vremii. El își dădea seama că influența fariseilor era suficient de mare pentru a fi luată în seamă ca o serioasă amenințare la adresa împărăției pe care a venit să o întemeieze. În acest context, Mântuitorul a rostit șapte vaiuri asupra modului de gândire și de comportament specific fariseilor și cărturarilor. Dacă ucenicii nu ar fi fost avertizați foarte serios în privința aluatului fariseilor, calitatea spirituală a noii biserici nu ar fi fost cu nimic mai bună decât sistemul uscat și ineficient pe care Dumnezeu era pe punctul să-l curme.

Primul reproș al Mântuitorului față de farisei se referea la ritualismul lor religios prin care aceștia își ascundeau foarte bine suflutele lipsite de spiritualitate autentică și profundă. În timp ce aveau foarte mare grijă să-și cufunde mâinile în vasele de curățire ceremonială, inima fariseilor era cu totul plină de întinare morală și păcate ascunse. Hristos numește această tristă realitate din sufletul lor jefuire și răutate. În aparență, fariseii se considerau atât de curați, încât trebuiau să evite contactul cu păcătoșii de rând, în realitate, calitatea lor morală nu se deosebea cu nimic de a acestora.

Al doilea reproș al Mântuitorului era orientat spre modul în care fariseii își aduceau zecimea, în timp ce principiile de bază ale dreptății și iubirii lui Dumnezeu erau neglijate în mod grosolan. Pentru a nu fi înțeles greșit, Hristos a spus că zecimea trebuie adusă la locul ei, iar neprihănirea, care se bazează pe iubirea de Dumnezeu și de oameni, nu trebuie să fie dată uitării.

Al treilea vai a fost rostit de către Mântuitorul împotriva spiritului de vanitate manifestat de către farisei la ocaziile publice. Aceștia pretindeau ca toată lumea să le aducă onoare și să le ofere cele mai bune locuri de la mese și întruniri. O asemenea mentalitate era în stare să creeze o permanentă luptă pentru întâietate și putere. Ucenicii au fost adesea marcați de asemenea scene de tensiune pe care Învățătorul se străduia să le descurajeze.

În al patrulea rând, Mântuitorul a comparat viața spirituală a mai-marilor vremii cu niște morminte uitate peste care oamenii treceau fără să-și dea seama că acolo se aflau osemintele și trupurile în descompunere ale unora. Viața spirituală a fariseilor era prezentată ca o necropolă pierdută în timp. Prin aceste cuvinte, Hristos a înferat duplicitatea aproape perfectă prin care fariseii reușeau să se sustragă judecății poporului, pentru fapte și stări de lucruri care i-ar fi descalificat fără niciun drept de apel.

Un învățător al Legii care se afla prin apropiere a sesizat că atenția Mântuitorului se îndreaptă și către el

și a încercat să-și arate nemulțumirea. Drept rezultat, următoarele muștrări au fost adresate în mod explicit și cărturarilor. Pentru început, Hristos a criticat faptul că responsabilii spirituali făceau reguli foarte stricte și greoaie, pentru un folos spiritual minim sau chiar ineficient. În același timp, legiuitorii manifestau o nepăsare dureroasă față de nevoile și suferințele reale ale oamenilor, pe care ei ar fi trebuit să-i ajute în necazurile lor.

Cea de-a șasea muștrare scotea la lumină o realitate dintre cele mai josnice pentru poporul ales. În timp ce conducătorii spirituali împodobeau mormintele profeților, ei mărturiseau în mod indirect același spirit de revoltă ca și părinții lor, care îi aduseseră la tăcere pe acești profeți. Nu poate fi ceva mai scandalos decât a prezenta în public o mare ascultare și un respect deosebit față de Spiritul Profetic, în timp ce, în realitate, spiritul și orientarea personală nu fac nici pe departe dovada acestei ascultări.

Ultima avertizare împotriva învățătorilor spirituali era aceea că ei au pus mâna în mod abuziv pe cheile cunoștințelor și ale Împărăției. În loc să deschidă ușa și să-i cheme pe oameni să intre, ei păstrau ușa închisă și făceau cheia uitată. Dramatismul unei asemenea acuzații a ajuns la culme. Era și cazul, pentru că mânia fariseilor și a cărturarilor ajunsese la cote care puteau izbucni oricând în violențe fizice împotriva Învățătorului venit de sus.

Atrăgându-le atenția ucenicilor să se ferească de aluatul fariseilor, care este prefăcător, Mântuitorul ne-a oferit exemplul Său de spiritualitate integrală, autentică și mântuitoare. El Se opune ritualismului prin promovarea valorilor care nu izbesc privirile, dar care pot fi recunoscute atât în public, cât și în viața privată a cuiva. În timp ce viața spirituală are nevoie de calitate și profunzime, formele acesteia trebuie să exprime bun-gust și demnitate. Neprihănirea oferită de Hristos depășește cu mult plătirea zecimii și a darurilor. Ea are de a face cu sacrificiul de sine, în același spirit cu acela al Marii Jertfe.

Vanitatea lumească se cere să fie înlocuită cu modestia creștină și dispoziția permanentă de slujire și ajutor. Sinceritatea trebuie să înlocuiască orice formă superficială de evlavie, și a fi vulnerabil este mai frumos și mai adevărat decât a părea neprihănit și invincibil. Regulile bisericii ar trebui să aplice marile principii ale Legii divine în folosul oamenilor pentru care a murit Hristos și pe care El i-a slujit până la moarte.

Lucrarea zilnică a Mântuitorului ne arată că în centrul atenției Sale se aflau oamenii cu problemele lor, pe care El le rezolva în spiritul iubirii divine și a dreptății infailibile. Dumnezeu așteaptă ca fiecare copil al Său să fie un purtător de lumină și un călăuzitor adevărat spre Hristos și spre Împărăția Sa. Secretul spiritualității autentice începe, continuă și se desăvârșește prin primirea zilnică a lui Hristos ca Domn și Mântuitor și prin umblarea necurmată pe urmele pașilor Lui.

Ion Buciuman este pastor în comunitatea Balta Albă din București, Conferința Muntenia.

UN AN PENTRU HRISTOS

Programul de voluntariat din Școala „Mihai Ionescu” – București

Dacă vrei...

→ să ai o experiență autentică de viață

→ să slujești necondiționat

→ să îți testezi limitele

→ să lași amintiri în suflete de copii

...inscrie-te în acest program!

Pentru anul școlar
2009 - 2010
sunt disponibile 6 locuri.

Școala Mihai Ionescu

Cerințe:

1. conduită morală în acord cu religia adventistă;
2. experiență de lucru cu copiii, în care să fi dovedit tact și răbdare;
3. abilitate pentru cel puțin un domeniu (ex.: muzică, desen, limbi străine, computere, foto-video; sport, jocuri, permis cat. B etc.);
4. recomandarea pastorului cu care a colaborat în proiecte pentru copii;
5. liceul terminat cu baccalaureat

Înscrierile se fac până la data de 31 august 2009, la telefonul 0744 388 048, Livia Manea, sau pe mail: scoala.mionescu@gmail.com.

Se oferă cazare și masă în incinta școlii. Drepturile și îndatoririle sunt comunicate la instruirea ce precede începerea activității. Pentru informații despre proiectul actual, accesați www.mionescu.intercer.org

Vă așteptăm!